

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

ÇÖZÜMÜN TEK YOLU

İKTİDARIN ELE GEÇİRİLMESİ

• Kitlelerin
Sosyal
Pratiğini
Kavramak

• Şovenist
Histeri

• ABD'nin
Devrimle
İmtihanı

• Kürt Halkı
Saldırılarına
Boyun
Eğmeyecek

• İşçi Ve
Emekçiler
Hakları İçin
Sokakta

• Kadınlar
Şiddete
Karşı
Sokakta

DÜNYA HALKLARI AYAKTA

KİTLELERİN SOSYAL PRATIĞINI KAVRAMAK

Yıllarca süren devrimci mücadele, sağlam temellere dayanıyor; bundan sonra daha hızlı büyüyecek ve zafere ilerleyecektir. İşçi sınıfının, halk kitlelerinin mücadelesinin hızla büyümesi, sıçraması, gelişim içine girmesi, hedefin hızla yakınlaşması demektir.

Devrimci kitlelerin mücadelesi büyük bir coşku içinde önlenemez bir yükseliş içindedir. Emekçi ve sömürülen kitlelerin coşkusu, sınıfsız bir toplum kurma amacından, gelecekte esinlenmekten ileri geliyor. Bu büyük coşku ve heyecan proletaryanın kesin zaferine olan güvenden, bu işi başaracak olan devrimci mücadele azminden ileri geliyor. Amacımıza etkileyici coşku içinde ilerliyoruz. Kitlelerdeki bu coşku geçici değil, kalıcı ve süreklidir.

Sömürülen, yıkıma uğrayan, sefalet içinde olanlar, kendilerine yeni ve daha iyi bir yaşam kurmak için her tarafta kutbun karşı tarafından olanla kesin bir mücadele ve hesaplaşma içinde. Fakat şu bir gerçek; yeni ve daha iyi bir yaşam, yeni ve daha ileri bir toplum kurmadan bu olanaksızdır. Çünkü ücretli-emek sisteminde, ücretli kölelerin geleceği daima bir belirsizlik içindedir. Ve yaşam koşulları gün gün kötüleşmektedir. Yeni ve daha ileri bir toplum ise olanaklıdır, zorunludur, kaçınılmazdır. Çünkü toplumsal üretici güçlerin evrensel gelişmesi bu yöndedir.

Bizim isteklerimiz, kapitalizmin tarihsel eğilimi olan, mülksüzleştirilenlerin, mülksüzleştirilmesine uygundur.

Dolayısıyla, emekçi kitlelerin kalkıştığı tarihsel mücadele, parlamenter yolla, basit bir şekilde barışçıl bir hükümet değişikliği olarak görülemez. Mücadelenin hedefi toplumun alt üst olmasıdır, yeni bir topluma varmaktır. Bunun için basit bir hükümet değişikliği değil, iktidar ele geçirilmeli, iktidarın sınıfsal bileşiminin ve yapısının değişimine gidilmelidir. Bu anlamda, iktidar sorunu devrimin merkezi sorunudur.

Sendikaların, küçük burjuva sol çevrelerin pratikteki girişimleri ise kitlelerin devrimleşmesinden, devrimci hedefler doğrultusunda ilerlemesinden tamamen farklı ve geri. Onlar bu topraklardaki büyük devrimci devimini anlamış değiller. Her gün akıp giden devrimci süreci anlamadıkları içindir ki, her gün sokaklarda, artık sıradanlaşan, kimse üzerinde etki yapmayan, dikkat çekmeyen o bıktırıcı açıklamalarını yenileyip duruyorlar. Kapitalist sınıfı ve iktidarı yalnızca teşhir eden açıklamalar, yığınların temel

sorunlarını çözmiyor, onları kendi kurtuluşuna yönelmiyor. Devrimci durumun olmadığı, kitlelerin iktidarı izlediği ve henüz devrimci biçimde harekete geçmeye hazır olmadığı durumlarda, egemen sınıfı teşhir etmek, ona karşı ezilen ve sömürülen yığınlarda nefret uyandırmak doğru bir pratik taktik olabilir. Fakat devrimci bunalım koşullarında, emekçilerin, halkların her gün burjuva kodamanlarıyla çatıştığı bir yerde ve durumda, önceki dönemlerin taktiğine başvurmak, devrimci sürecin gerisine düşmektir. Sürece gerçek anlamda, bilimsel olarak, görünüşte değil müdahale etmek isteniyorsa, bu devrimi başa alan bir mücadeleyle olur.

Türkiye ve Kürdistan'da yığın hareketi, sürekli yeni sorunları, yeni kazanımları ve yeni mevzileri elde ediyor. Ve mücadele bir noktada durmayıp, her gün elde edilen mevzilerin ötesine geçiyor. Ancak, emekçilerin kurtuluşuna bu biçimde varılmaz. Kazanımlar nicelik olarak ne kadar artarsa artsın, zafer için niceliklerin sayısının daha da çoğalması değil, niceliğin niteliğe dönüşmesi, yani nitel bir sıçrama (devrim) zorunludur.

Bu noktada devrimci mücadele çizgisiyle sol muhalefet çizgisi arasında temel bir anlayış farkı var.

Toplumun devrimci dönüşümünü hedefleyen ve bu amaçla ayaklanmalara varan eylemlere girişen, yani tarih yapanlarla, kapitalist sınıfla uzlaşma peşinde koşanlar arasında bir paradoks yaşanıyor. Bu yeni değil, uzun süredir devam eden bir durumdur. İşçi sınıfının, kitlelerin eski sistemle savaşımı derinleştikçe, uzlaşmacı sosyalist hareketler de aynı derecede sistemle uzlaşma çabalarını yoğunlaştırıyorlar. En fazla yaptıkları şey ise tamamen görüntüyü kurtarmak için, yığınları oyalayacak eylemler düzenlemektir.

Ayağa kalkan, mücadele eden halk kitlelerine önderlik etmek ve onları iktidarı ele geçirmek için yönlendirmek için somut ve ciddi çaba içinde olacaklarına, mücadeleyi ve mücadelenin hedefini bulanıklaştırmaya çalışıyorlar.

Ezilen ve sömürülen kitlelerin devrimci mücadelesini hızlandırmak, güçlendirmek ve başarıya ulaştırmak yönünde kendine düşen görevleri yerine getirmeyenler, sanki günün ana sorunu değil de ilerinin, belirsiz bir geleceğin sorunuymuş gibi devrime yaklaşanlar, kitlelere bulanık taktiklerle gidiyorlar.

Bulanıklık şuradadır: devrim günümü-

zün bir görevi değildir diyorlar. Devrimin ancak bir dizi ilerleme, reform, iyileştirme, yeni mevziinin ardından gelebileceğini söylüyorlar. Gerçek görüşleri tamamen budur. Fakat kitlelerin devrimci mücadelesinden ve devrimin yarattığı etkiden yararlanmak için kendilerinin devrim için uğraş verdiklerini ve devrimi büyütmek için çabaladıklarını söylüyorlar. Bulanıklık buradadır.

Halkın kendi toplumsal mücadelesi, sosyal pratiğini derinlikli bir kavrayışla çözümlemek; bu koşulların yol açtığı çatışmayı bütün yönleriyle ortaya koymak, kısacası kitleleri yaşadığı koşullar hakkında bilgilendirmek ve bilinçlendirmek, bilimsel sosyalizmin görevidir. Güncel gelişmenin nasıl bir mücadeleyi öne çıkardığı, ve proleter devrimci taktiğin ne olması gerektiği, öznelci biçimde değil, var olan toplumsal koşulların ve bu koşulların gelişme düzeyine göre belirlenir. Fakat küçük burjuva ve sol hareketlerin bilimsel sosyalizmi kavrayışları oportünistçe olduğu için, onun ilkelerini somut duruma uygulaması da oportünistçe oluyor.

İşçi sınıfı, emekçi kitleler bu topraklarda, dünyanın en devrimci pratiklerinden birini sergilemesine ve böylece emeğin kurtuluşu için verilen büyük evrensel savaşında yerine almasına karşın, oportünistlerin politik taktikleri bu durumu kavramaktan tamamen uzaktır.

Gerçekler somuttur. Emekçilerin örgütlenmesi de somut biçimler almıştır. Bir çok yerde işçiler tarafından kurulan komite/konseyleyler ve Kürt halkının oluşturduğu komünler, halk meclisleri, edilgen, boyun eğen halkın örgütleri değil, son derece aktif, başkaldıran, ayaklanan, savaşan halkın örgütleridir. Zaten devrimci durum, halkın başkaldırması, aktif eylem içinde olması demektir.

Yaşam, mücadele durmadan ilerliyor, gerisinde kalmamalıyız. Yaşam ilerledikçe karşımıza yeni koşullar çıkar daima. Somut koşulları doğru olarak kavrayacak durumda olmalıyız. Taktiğimiz ve eylemimiz somut durumun bilimsel analizine dayanmalıdır. Yoksa sürecin gerisinde kalabiliriz.

Değişen koşulları çözümleme yeteneğine sahip olan ve durumun gerektirdiği politik eylemleri geliştiren proletaryanın gerçek devrimci partisi kitlelere önderlik edebilir ve devrimci yükselişi sonucuna götürebilir.

C.DAĞLI

ŞOVENİST HİSTERİ

Ekim ayının son haftalarında yaşananlar, şovenizme karşı mücadelenin ne denli yaşamsal, acil, ertelenemez olduğunu bir kez daha hatırlattı.

Askeri alanda yenilginin ölüm kokan nefesini ensesinde hisseden sermaye ve onun devleti, bütün gücünü kullanarak, azgın şovenist sokak gösterileri tertiplendi. Bir yanı sıra, uzun süredir moralsiz ve de dağınık olan karşı-devrimci tabanın harekete geçme kabiliyeti de ölçülmüş oldu. Sonuçtan, sermayenin memnun olduğunu söylemek mümkün değil.

İlkokuldan başlayarak en taze ve masum beyinlere işlenen, günlük basında, dizelerde ve filmlerde, spor kulüplerinde en iğrenç söylemleriyle canlı tutulan şovenizmin, halkların bünyesinde ancak bu kadar yer tutabildiğini görüyoruz ve belki de sevinmeliyiz. Ancak, sokakları bir kaç günlüğüne dahi olsa, bu şoven histeriye teslim etmek, birleşik devrimin onuruna, proletaryanın tertemiz gelecek ideallerine düşen bir gölgedir. Emekçi sınıfların ruhunu zehirleyen her damla şovenizmi kökünden söküp atmak için çalışmayan bir proleter, o tertemiz geleceğe hiç bir zaman ulaşamaz.

Şovenizmin Otlandığı Çayırklar

Sermayenin ve onun politik aygıtı devletin tüm imkanlarıyla, kurumsal araçlar ve propagandayla ayakta tuttuğu şovenizmin kuşkusuz toplumsal ve tarihsel bir zemini var. Bu zemin yok olmadıkça, şoven histerisine kapılmış tosunların otlandığı çayırklar kurumadıkça, şoven zehrin etkisi hep olacaktır.

Bu zemin, her şeyden önce, iki ulus arasındaki ilişkiye dayanıyor. Ezen ve ezilen ulus ilişkisine. Bu statü devam ettiği sürece, ezen ulus şovenizmi için yeşerecek zemin hep var olacaktır. Öyleyse, şovenizmi bu topraklardan söküp atmanın birinci ve temel koşulu, ezilen ulus konumunu ortadan kaldıracak bir devrimdir. Leninist Parti, demokratik halk iktidarının atması gereken ilk adımlar arasında, ulusların kendi kaderini tayin hakkının tanınmasını vurgulamaya devam edecektir.

Ancak, tek başına UKKTH ilkesini tanımak, şovenizme karşı güncel, ısrarcı, sağlam karakterli ve yürekli bir mücadele için

her zaman yeterli olmuyor. Bunu biz, aynı ilkeyi sahiplendiğini her fırsatta söyleyen, fakat her kritik dönemde bu ilkenin gereklerini yerine getirmekten kaçınarak sosyal-şovenizme kapı aralayan oportünist sol hareketlerden biliyoruz.

Ezen ulus içindeki etkili sosyal-şovenizm damarını Kürt halkının yürüttüğü mücadeleye bağlamak, “Kürt milliyetçiliği” söylemleriyle, Türk şovenizmine bir bahane bulmaya çalışmak, ne yazık ki bazı devrimci grupların kaçınmadığı çok ciddi bir hatadır. Pratikte yanlışlığı görülüp düzeltilecek basit bir yol kazası değildir bu tutum. Kökünü, emekçi sınıfların üzerinde halen daha etkin olan küçük burjuva dünya görüşü ve ona uygun devrimciliğin içinde aramak gerek. Öyleyse, şovenizme karşı mücadelemiz, emekçi kitleler içinde küçük burjuva devrimciliğinin sırtladığı ya da en azından görmezden gelerek yaşattığı sosyal-şovenizme karşı mücadeleyi de içerir. Leninistler, bugüne kadar sosyal-şovenizmin teşhiri için büyük çaba sarf etti, çoğu zaman yalnız kalmayı, genel kitleden tecrit olmayı dahi göze alarak, sosyal-şoven parti ve grupların foyasını ortaya çıkarmayı sürdürdü.

Sınıf İçi Ayrımlar

Ezen ulus şovenizminin emekçi sınıflarda yarattığı politik ve kültürel iklimden, eğitim sisteminin ağır tortularından, etkisini sürdüren geleneksel düşüncelerden ve koca bir önyargılar yığından beslenmekle kalmıyor, iki ulus arasında ekonomik ayrıcalıklar da aynı şekilde bu eğilime kan taşıyor.

Ekonomik ayrımcılığın proletarya safalarında nasıl acımasız bir çarka dönüştüğünü, kuşkusuz en iyi Kürt proletaryası biliyor. Ezici çoğunluğu mülksüz ve yoksul sınıflardan oluşan Kürt halkı, Türkiye'nin en az ücretle çalışan ve her zaman ilk kapının önüne konulan proletaryasını oluşturuyor. Öte yandan ezen ulus proleterler ise, ustabaşlık ve denetmenlik gibi kariyerlere çok daha kolay ulaşıyorlar. Stratejik düşünen Türk sermayesi, halkın özgürlük hareketinin hemen her bireyini etkilediği ezilen ulusun proletaryasını, büyük fabrikalardan uzak tutuyor.

İşçi sınıfı içinde çalışma yürüten pek çok çevre, şovenizm zehriyle birebir mücadele etmek yerine, salt işçi çıkarlarına odaklı bir propagandanın yeterli olacağını savunuyor. Onlara göre, sınıfın güncel çıkarlarına yönelik bu propaganda, şovenizmin etkisini “kendiliğinden” yok edecektir. Sadece kendi sınıf çıkarlarına ve güncel ekonomik mücadelesine odaklanan proletaryanın, ne kendisini, ne de diğer ezilen toplulukları kurtaracak gücü olur. Proletarya, tüm ezilenleri kurtarmadan kendi kölelik zincirlerinden de kurtulamaz. Komünist hareket, 150 yılı aşkın bir süredir bu temel gerçeği hiç unutmadı.

Gerçek Enternasyonalizm

Devrimci saflarda süregiden ama kendisini pek az açığa vuran bir başka hata, şovenizmle mücadeleyi Kürt halkından bekleme anlayışıdır. Böyleleri, Kürt halkından “Türlere güven verecek” adımlar bekler. Ortam uygun ise Kürt halkı ile yan yana görüntü vermek, o hareketin muazzam devrimci olanaklarından yararlanmaya çalışmaktan geri durmazlar. Fakat işler kızıştığında, şoven histerisi tavan yaptığında, sokakta böyle grupları ara ki bulasın. Yer yarılmış içine girmişlerdir.

Bu karakter yoksunu politika, elbette şovenizme cesaret veriyor. Çünkü şovenizm, nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan ezen ulus kitleleri içinde yeterince at koşurabileceklerini görüyor. Oysa şovenizmle mücadele Kürt halkının değil, bizzat ezen ulustan devrimcilerin üzerinde bir görevdir ve sadece onlar bu görevi layıkıyla yerine getirerek gerçek enternasyonalistler olduklarını kanıtlayabilirler. Şovenizmin azgınlaştığı günlerde, doğru bir politik iç güdüyle Kürt halkı, savunma durumuna geçiyor, bir süre sokaklardan uzak duruyor. Çünkü şovenist histerinin karşısına ezilen ulus güçleri olarak çıkacak olurlarsa, bunun şovenizmi daha da azdıracığını biliyorlar. Böyle günlerde sokaklarda bizzat ve özellikle ezen ulustan devrimcilerin, gerçek enternasyonalistlerin olması gerekir.

Şovenizme karşı mücadele, cesaret, sağlamlılık, titiz ve ısrarcı bir mücadele gerektirir. Birleşik devrim, ancak bu yoldan zafere ulaşacaktır. □

BDP MECLİSTE OLSA NE OLUR? OLMAZSA NE OLUR?

İşin aslı, bu soru bize ait değil ve bizim sorduğumuz gibi iki soru biçiminde sorulmamıştı. Bu soruyu, soru biçiminde de değil, bir küçümseme, hakaret ifadesi olarak soran ya da kullanan diyelim, Türk Hükümetinin Başbakanı, R.T. Erdoğan'dır.

“BDP Meclis’te olsa ne olur, olmasa ne olur” diyerek, BDP’nin Meclisteki varlığının bir şey ifade etmediğini, bir kıymet-i harbiyesi olmadığını öne sürdü Erdoğan.

Biz R.T. Erdoğan’ın bir omuzu düşük öteki omzu ileri duran mahalle kabadaylarına özgü küçümseme, hakaret etme amaçlı üslubunu kendi cebine koyup, sorunun sınıflar mücadelesi ve Kürt halkının özgürlük savaşı açısından taşıdığı anlam üzerinde duralım.

Onun için R.T. Erdoğan’ın sorusunu üslup ve söyleniş amacından soyutlayarak biz de iki soruya ayırıp soralım. Sorunun birinci kısmı: BDP Mecliste olsa ne olur? Yanıt: Kürt halkının özgürlük savaşı ve Türkiye emekçi sınıflarının toplumsal kurtuluş mücadelesi açısından hiçbir şey olmaz. Başka bir ifadeyle hiçbir yararı yok.

Soruyu biraz daha genişleterek de sorabiliriz. Şöyle: Mecliste CHP ve MHP’nin olmasının bir kıymet-i harbiyesi var mı? Yanıt: Hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur. Bir adım daha ileri giderek şu soruyu soralım: AKP’li milletvekillerinin ezici çoğunluğunun parmak kaldırıp indirmekten başka bir rolleri, fonksiyonları ya da önemleri var mı? Yok!

Burjuva politik kurumları biraz yakından takip eden herkes bilir ki, yasalar Meclis tarafından değil, AKP’nin, sayıları iki elin parmaklarını geçmeyen azınlık yöneticileri tarafından kararlaştırılmaktadır. Hükümet bunun bile kendini sıktığını anlatmak ve göstermek için Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisini Meclise çıkarttırdı.

Yani Meclis, kendi yetkisini kendi rızası ve eliyle Hükümete devretmiş oldu. BDP ya da CHP ya da MHP buna engel olabildiler mi? Olmadıklarını ve olamadıklarını biliyoruz. Hükümet, bu yetkiyle sadece yürütme değil ama aynı zamanda yasama organı gibi de çalışmaya başladı.

Peki, Hükümet dediğimizde akla gelen nedir? Herhalde, ağlama sahnelerinin dekoratif elemanı diyebileceğimiz Turizm Bakanı değil ya da Su İşlerinden sorumlu Bakan değil. Hükümet dediğimizde akla gelecek isimlerin sayısı bir elin beş parmağı kadardır; ki bunların başında R.T. Erdoğan geliyor.

Demek ki, Meclis hiçbir şeydir; hükümet –tümü de değil, birkaç Bakan- ve başbakan her şeydir. Bu anlamda R.T. Erdoğan, başka maksatlarla söylediği sözlerle aslında bir gerçeğin üzerindeki saydam örtüyü çekip atmıştır. Faşizmin incir yaprağına ihtiyacı kalmamıştır.

Buraya kadar sorunun bir yönüne bakmış olduk. Şimdi de madalyonun öbür yüzüne bakalım. Onun için başta ikiye ayırdığımız sorunun ikinci kısmını sormanın zamanı. BDP Mecliste olmazsa ne olur? İşte bu sorunun yanıtı R.T. Erdoğan’ın hiç de efelenebileceği bir içerikte değil.

BDP Mecliste olmazsa çok şey olurdu. Böyle bir durum, her şeyden önce Kürt halkının seçilmiş vekillerinin Meclisi tanımadığı, farklı bir irade ortaya koydukları; farklı bir iktidar odağı oluşturdukları anlamına gelirdi. Ve bunlardan çok daha önemlisi, özgürlük hakkı için savaş halinde bulunan Kürt halkının Türk yasama organından tümüyle yüz çevirmesine, daha devrimci bir ruh haline bürünmesine, uğruna savaştıkları sorunun çözümünün devrimci araçlarla, devrimci yöntemlerle gerçekleşeceğini daha iyi anlamasına yol açardı.

BDP, Meclise gitmeseydi, şeklen de olsa Meclisin hiçbir temsil yeteneği ve görüntüsü olmayacaktı. Onun için biz bu adamların BDP’nin Meclise dönmesi için nasıl yalvar

yakar olduklarını iyi hatırlıyoruz. BDP’nin Meclise gelmesine şiddetle ihtiyaçları vardı – ve halen var- çünkü Kürdistan’ın temsilcilerinin olmadığı bir Meclisin sadece içerik olarak değil, biçim olarak da daha baştan bir “hiç” olacağını biliyorlardı. Görüntüyü kurtarmak zorundaydılar ve görüntüyü kurtaracak olan da BDP’nin Meclise girmesiydi. İstedikleri oldu.

Egemen sınıf ve hükümet, hükümetin başındaki kişi olarak R.T. Erdoğan aslında BDP’nin Meclise girmemesi gibi bir gelişmenin olmasından büyük bir korku duyuyorlardı. Onun için “Diyarbakır” da bir Meclise izin veremeyiz” sözleriyle savurdıkları tehditlerin hadi hesabı yoktu.

Öyleyse bugün R.T. Erdoğan’ı mahalle kabadaylarına özgü üslupla konuşuran nedir? BDP’nin Meclise dönmüş olmasıdır. O, “artık nasıl olsa BDP Meclise döndü ve korktuğumuz başımıza gelmedi” rahatlığıyla konuşmaktadır. Ama bu rahatlık gerçek durumu mu yansıtıyor? Kesinlikle değil. Sermaye sınıfı, hükümet ve emperyalistler, Kürt halkının seçilmiş vekillerinin Meclisi terk ederek Meclisin arta kalan son “temsil” görüntüsünü de ortadan kaldırmalarından büyük korku duyuyorlar.

Korkularını gerçeğe, kabadayı söylemlerini yalvarmayla karışık miyavlamaya dönüştürmek Kürt halkının seçilmiş vekillerinin elinde.□

Alfonso Cano Yoldaş Ölümsüzdür!

Alfonso Cano Yoldaş Ölümsüzdür!

Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri (FARC) lideri Alfonso Cano, 4 Kasım akşamı çatışmada hayatını kaybetti.

1964’ten beri örgütün lider kadroları arasında bulunan Alfonso Cano, örgütün ‘fikri önderi’ olarak görülüyordu.

Gerçek adı Guillermo León Sáenz Vargas olan Alfonso Cano, 1993’te silahlı mücadeleyi bırakmayı savunan Kolombiya Komünist Partisi’yle (PCC) yollarını ayıran FARC-EP tarafından 2000 yılında tekrar kurulan Gizli Kolombiya Komünist Partisi’nin (PCCC - Clandestine Colombian Communist Party) de lideri ve ideoloğuydu.

5 Kasım günü FARC-EP Merkez Komutanlığı yaptığı açıklamada, “Alfonso Cano yoldaşın kavgada can vermesinin temsil ettiği tek gerçeklik, dizlerinin üstünde yalvarmaktansa ölmeyi tercih edecek olan Kolombiya halkının ölümsüz gücüdür. Bu ülkenin mücadeleler tarihi, eşitlik ve adalet arayışında bileği asla bükülmeyen kadın ve erkek şehitlerle doludur.

Bu, Kolombiya’da ezilenlerin ve sömürülenlerin en büyük önderlerinden birinin yasını tuttuğu ilk sefer değil. Onların yerini, cesaret ve zafere olan mutlak inanç ile doldurması da ilk değil. Kolombiya’da barış, bir gerilla teslim oluşuyla gerçekleşmeyecek, ancak ayaklanmayı doğuran nedenlerin ortaya çıkmasıyla gerçekleşecek. Bu,

ABD'NİN DEVRİMLE İMTİHANI

Wall Street'i işgal için çağrı yapan bir avuç eylemcinin, çok değil, sadece bir ay zarfında hareketin, önce ABD kentlerine ve 15 Ekim itibarıyla dünyanın binden fazla kentine sıçrayacağını tahmin etmişler midir, bilinmez. En azından, harekete başlarken ortaya koydukları sınırlı hedeflerin hızla aşılp, küresel çapta bir kapitalizmin sonu ve sosyalizm tartışmaları başlatmasını beklemiyorlardı. Bir anda tüm yerel ölçekleri, dar hedefleri ve eylem alanlarını aşip geçen, en fantastik devrim hayallerine bile sığmayan bir yaygınlık, etki ve derinlik kazanan bu hareketin, sihiri nereden gelmekte?

Dünyanın en güçlü ve en örgütlü sermaye tekellerine karşı, Wall Street eylemcilerinin açtığı kavga bayrağı, kısa sürede öylesine etki yarattı ki, Tahrir'de toplanan milyonlar bile dünyada böylesine derin bir etki bırakmış sayılmazlar. Sadece kendi kamuoyunu değil, ama tüm dünyayı kendi isteklerince yönlendirebilecek çapta propaganda aygıtlarına sahip olan ve bu yönüyle yıkılmaz bir kale gibi görünen ABD finans-kapitali, birkaç haftada adeta felç oldu. Tekelci basın onları önce görmezden geldi, sonra alay etti, baktı olmuyor, bu kez akli başında ve gerçekçi olmaya davet etti. Ama bu muazzam propaganda ve ona eşlik eden baskı kampanyaları hemen hiçbir işe yaramadı. Wall Street'te başlayan hareket, üzerine atılan tüm sahte şalları fırlatıp atmayı bildi. Ve bütün bunlar ne sınırsız bir örgüte, ne de bir yüksek politika karargahına sahip olan, ama tüm dünyaya açık iletişim kanalları sayesinde dünyanın devrimci birikimlerini hızla özümsemeyi bilen kitlelerce yaratıldı. Pek çoklarına şaşırtıcı gelen bir başka olgu da budur.

Bir Değil Pek Çok Zayıf Halka

Ancak, "zamanı gelen bir fikirden daha güçlü bir şey yoktur" sözünü derinliğine kavrayanlar ya da Leninist Parti'nin Yeni Evre tespitlerinden haberdar olanlar için, bunlar şaşılacak olgular değil. Daha henüz 90'lı yıllarda, Leninist Parti, en gelişmiş ülkeler dahil, tüm emperyalist-kapitalist dünyada proleter devrimler doğuracak maddi önkoşulların olgunlaştığını dile getirmekteydi. Bu, açık bir ifadeyle, bir dünya devrimi için gerekli nesnel koşullar ve sınıf ilişkilerinin, bizzat kapitalist gelişme tarafından yaratılmış olması demektir. Elbette eşitsiz gelişim yasasına uygun olarak emperyalist zincir, en zayıf halkasından kopacaktı.

20. yüzyılın ikinci yarısında oldukça etkin olan marksizmin, ü-

çüncü dünyacı versiyonuna göre, bu zayıf halka kesinlikle sömürge, yarı-sömürge ya da geri kalmış bağımlı ülkeler içinden çıkacaktı. 3. Dünyacı Marksizm, dünyanın kırları olarak görülen bu geri ülkelerde toplumsal devrimler tamamlanmadan, emperyalist merkezlerin geleceğine öylesine inanmıştı ki, halen bu kalıpcı düşüncenin izleri, Wall Street eylemcilerine karşı takınılan küçümseme dolu tavırlarda rahatça bulunabilir.

Oysa, en zayıf halkayı en geri kalmış ülkelerde aramak, bu yasağı ortaya çıkaran Lenin'in aklının köşesinden bile geçmiyordu. Tersine, o, tarihin ilk proleter devriminin o zamanın en güçlü emperyalistlerinden biri olan Rusya'da gerçekleşmesine öncülük etti. Ve hiç kuşku yok, ikinci büyük zaferi, yine zamanın en modern sanayi gücünü barındıran Almanya'dan bekliyordu.

Günümüz kapitalist ekonomik ilişkilerin ulaştığı entegrasyon düzeyi, sermayenin egemenliğini ancak küresel boyutta yürütebiliyor oluşu ve iletişim olanaklarının muazzam gelişimi sayesinde, en zayıf halka tespitini tek bir ülke için değil, ama kıtalar ölçeğinde kavramak gerçeğini anlamış bulunuyoruz. Bu anayasal-ekonomik ve de sosyal içiçelik, emperyalist zincirin bütün halkalarını, zayıflık konusunda birbirleriyle yarışır hale getirmiştir. Burada artık zayıflığın ölçütü, ne ekonomik gerilik, ne de baskının düzeyidir. Sıçramalı devrimci gelişim, her şeye damgasını vuruyor. Bu olağanüstü ivme yüzünden, sermayenin çözüm bulamadığı pek çok sorun, hızla birikiyor, süreç halindeki çelişkiler hızla açık çatışma düzeyine yükseliyor ve bu sayede sınıfların birbirleriyle gerçek ilişkileri hiçbir demagojinin üstünü örtmeyeceği bir açıklığa kavuşuyor.

%99'un Uzlaşmaz Çelişkileri

Bu açıdan bakıldığında, ABD'yi bir anda zayıf halka konumuna sokan gelişmeleri anlamak zor değil. Gerçi ABD söz konusuysa, bu, sistem adına her şeyi yutan bir karadelik ya da devrim adına bir süpernova patlaması benzetmelerini hak ediyor.

ABD hegemonyasının çöküşü üzerine çok şey yazıldı, söylendi; bunun bir devrimi hazırladığını ise sadece Leninistler dile getirdi. Bu çöküş, ABD finans kapitalini, sadece uluslararası bağlamda değil, ama en çok içeride, kendi emekçileri gözünde yıprattı ve sonuçta ortaya, söylenen hiçbir yalana, sahtekarca yandaşlık ve sempati gösterilerine inanmayan, uzlaşmaz bir karakter geliştirme yolunda dev adımlar atan bir emekçi hareket tabanı çıktı.

Yaşanmakta olan küresel buhran, amerikan rüyası üzerindeki tüm hayal perdesini yırtınca, geriye çıplak sınıf gerçekleri ve ilişkileri kaldı. Gerçek sınıf ilişkileri, ABD'nin hemen hiç ara katman barındırmayan, iki temel sınıfa ayrılmış olduğunu bu sınıfları uzlaştıracak ya da çıkarlarını karşılıklı körleştirecek olan küçük mülk sahiplerinin ne sosyal, ne de siyasal bir etkiye sahip olduklarını açık ortaya serdi. Daha düne kadar kendisine "orta sınıf" deme alışkanlığı bulunanlar, şimdi tereddütsüz "Biz %99'uz" diyorlar.

Avrupa'da bile belli ölçülerde varlığını koruyan kırların ve kentlerin küçük mülk sahipleri, ABD'de artık bir kalıntı düzeyindedir. 300 milyonu aşan nüfusun yalnızca 450 bini tarımda istihdam ediliyor ve bunların yine büyük kısmı kır proleteriyası. Küçük ticaret erbabı ise, Wall Mart, Mc Donalds, Starbucks gibi devler karşısında çoktan eriyip gittiler. Bu durum, gerçek sınıf ilişkilerine güçlü bir

damga vuruyor. Böyle bir toplumda her sorun, ister istemez serveti elinde bulunduran azınlıkla, mülksüz milyonları kafa kafaya getirmeye yetiyor. Seattle'dan bu yana, ABD, bu çıplak sınıf gerçeğini yaşıyor.

En İleriden Başlamak

Lenin, gelişmiş ülkelerdeki devrimlerle, Rusya gibi daha geri ülke devrimlerini karşılaştırırken; “*Orada devrime başlamak zor, ama gerisini getirmek kolaydır, burada ise başlamak kolay, sonrası zor*” diyordu. Bu tespit, geri ülkelerde kapitalist özel mülkiyetin kaldırılmasını öteleyen, bu sorunun üstünü örten bir dizi demokratik sorunun varlığı karşısında, en ileri kapitalist ülkelerin bu türden ayak bağlarından kurtulmuş olmasına dairdir.

Bir yanda emek-sermaye çelişkisinin üzerini örten başka ağır sorunlar, diğer yanda uzlaşmaya toplumsal taban sağlayan ana katmanlar, ABD sermaye egemenliği her ikisinden de yoksun durumda. Bu nedenle, ABD'nin geniş proleter yığınları, yönetimde temsil sorunlarından çevre sorunlarına, savaşlardan göçmenlerin çalışma sorunlarına kadar, hemen tüm toplumsal sorunların çözümü için, daha ilk adımda, “mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesi” hedefiyle yola çıkmak zorunda kaldılar. Bu noktaya gelmeleri neredeyse yarım yüzyıl sürdü. 1968 kalkışmasından sonra ABD emek karşıtı hareketi, sivil haklar temelinde ayrılmıştı. Bir yanda kadın hakları, nükleer karşıtları, ırk ayrımcılığına karşı çıkanlar, savaş karşıtları, çevreciler, her biri kendi grubunu oluşturmuştu. Seattle kalkışması, her biri ayrı ayrı yürüyen bu toplulukları bir araya getirmişti ancak, hedefte birlik yoktu. Nihayet, Wall Street hareketi, her sorunu kendi içinde çözmek yerine köklü bir çözümü, mülksüzleştirilenleri mülksüzleştirmek hedefini ilan etti. Bu, daha henüz başlangıç aşamasındaki bir toplumsal devrimin, en ileri düzeyden harekete geçmesidir.

Hareketin bundan sonra hangi hızda ve nasıl yol alacağını, etkisini hangi ölçülere vardıracağını şimdiden kestirmek zor. Gerekli de değil. Önemli olan, daha ilk adımda “mülksüzleştirilenleri mülksüzleştirmek” ülkesünü bayraklarına yazan bir hareketin, dünya çapında muazzam bir eyleme dönüşebilme potansiyelidir. Başlı başına bu olgu bile, bir dünya devriminin ne denli olgunlaştığına dair güçlü bir kanıt sayılmalıdır. □

AMED'DE AĞITLAR, ZILGITLAR MENSUR GÜZEL İÇİN

Mensur Güzel'in Amed'e olaylı bir şekilde getirilen cenazesi için Amed halkı, 15 Ekim günü saat 11.00'de Şehitlik Camisi önünde toplanmaya başladı. Polis, cenazenin Yeniköy Mezarlığı'nda olduğunu ileri sürdü ve kitleye dağılması yönünde anonsta bulundu. Oysa Mensur Güzel'in cenazesi, sabah saatlerine kadar abluka altında tutulan Yeniköy Mezarlığı'ndan gece gizlice çıkarılmıştı.

“Şehîd Namirin”, “Bijî Serok Apo”, “İntikam”, “Amed İsyandır, Önderliğe Selamdır” sloganlarını haykıran kitle, Güzel'in yakınlarını “Şehîd Namırın!” sloganıyla karşıladı. PKK ve KCK bayrakları ile “Her Yerdeyiz, HPG” yazılı pankart açan kitle, “Çerxa Şoreşe Marşı”yla saygı duruşuna geçti.

Polis, giderek artan kitleye dağılmaları, aksi halde müdahale edileceği anonsu yaptı. Anonsa tepki gösteren kitle, polis barikatını taşıladı. Bunun üzerine tazyikli su ve gaz bombası ile saldıran polisin attığı gaz bombaları, caminin içine de yoğun bir şekilde etki etti ve içeridekiler fenalık geçirdi.

Saldırı nedeniyle ara sokaklara dağılmış kalabalık toplanırken, polis de alandan çekildi.

Güzel'in ailesiyle görüşen polis, aileye de cenazenin Yeniköy Mezarlığı'nda olduğunu söyledi ve “Gelin sizi oraya götürelim, orada gömün” dedi. Siti Güzel'in cenazenin oğluna ait olduğunu tespit etmesinden sonra bu kez de polis, Yeniköy Mezarlığı'na yürüyüşe izin vermeyeceğini söyledi.

PKK bayrağına sarılı cenaze, zılgıtlar, ağıtlar eşliğinde cenaze aracına taşındı. Yeniköy Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçen kitle, ileride zırhlı araçlarla kurulan polis barikatıyla karşılaştı. Polis sadece cenaze aracının geçişine izin vereceğini ve araca da bir polis aracının eskortluk edeceğini söyledi. Polisin halkla cenaze aracı arasına barikat kurmasına karşın halk da cenaze aracının ardından yürüdü. Zırhlı aracın eşlik ettiği cenaze aracının hızlı gitmesi de halkın bu tavrını değiştiremedi.

Güzel'in cenazesi, Yeniköy Mezarlığı'nda binler tarafından karşılandı. Saygı duruşunun ardından Güzel'in cenazesini omuzlayan kitle, mezarlık etrafında yürüyüşe geçti. Ailesinin “Kî zava, kî zava?” sorusuna kalabalık, “Mensur Zava” diyerek karşılık verdi ve ailesinin bu karşılığı kitleyi buruk bir coşkuyla sardı.

Güzel'in cenazesi, yürüyüşün ardından mezarlığa gelen kitlenin “Şehîd Namirin” sloganlarıyla toprağa verildi. Ailesinin “Oğlumuz damattır” diyerek halaya tutuşması kitleyi gözyaşlarına boğdu.

Cenazenin toprağa verilmesinin ardından Dicleliler Yas Evi'ne doğru yürüyüşe geçen kitleye polisin tekrar saldırmasıyla başlayan olaylar, uzun süre devam etti.

Kürt halkı, bir kez daha, faşist devlete karşı tutumunu göstererek devrimi kucaklamaya hazır olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Gün, Kürt ve Türk haklarının birlikte mücadelesiyle devrimi örme, zaferi kucaklama günüdür.

Mücadele Birliği/ AMED

KÜRT HALKI SALDIRILARA BOYUN EGMEYECEK!

“KÜRT HALKINI TUTUKLAMAKLA BİTİREMEZSİNİZ”

İstanbul ve Diyarbakır başta olmak üzere 16 ilde yürütülen KCK operasyonlarında 47 avukatın gözaltına alınması ve İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatıyla Kürt avukatlara yönelik olarak bu sabah yapılan gözaltı operasyonunu Taksim'de bir araya gelen hukukçular protesto ettiler.

Özgür Hukukçular Derneği ve Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi'nin çağrısı ile 22 Kasım günü İstanbul Barosu önünde bir araya gelen yüzlerce avukat, siyah bir pankart açarak ve cübbelerini giyerek Galatasaray Meydanı'na kadar “İşte AKP, İşte Faşizm!” sloganlarıyla coşkuyla yürüdüler.

Yürüyüş boyunca, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz!”,”Hepimiz Kürdüz, Hepimiz KCK'lıyız”, “Yaşasın Halkların Kardeşliği”, “Faşizme Karşı Omuz Omuz!”, “Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!”,”Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!” sloganları atıldı.

Birçok aydın ve sanatçının yanında devrimci siyasetlerin de destek verdiği eylemde “Kürt halkına yönelik saldırılarına son verin, savunmadan ve avukatlık mesleğimizden elinizi çekin” çağrısında bulunarak, faşizme geçit vermeyeceklerini belirten avukatlar hep bir ağızdan “Bizi tutuklayarak yok edemezsiniz” diyerek Kürt halkına yönelik baskın, gözaltı ve tutuklamalara tepkilerini gösterdiler.

Galatasaray Meydanı'nda gelindiğinde hukukçular adına konuşan Av. Ercan Kanar yapılan gözaltılara tepkilerini dile getirerek “AKP hükümeti faşist bir darbe yapmıştır. Meslektaşlarımızın büroları, evleri, zorba yöntemlerle, hukuk dışı kararlarla aranmış, arkadaşlarımız gözaltına alınmıştır. Son 3 yıldır devam eden BDP'li siyasetçilerin siyaset dışına atılması için yapılan haksız tutuklamalardan, aydınlara ve demokratlara yapılan saldırılardan sonra bugün de hukukçulara karşı AKP hükümeti faşist bir darbe yapmıştır. AKP hükümeti, başka ülkelerin içişlerine karışarak demokrasi dersi vermeye kalkarken, kendi ülkesinde 12 Eylül faşizmini aratmayacak uygulamalar içine girmiştir. AKP hükümetinin uygulamaları neticesinde Türkiye Cumhuriyeti, demokratik bir cumhuriyet zaten değilken, kırıntılar da ortadan kaldırılmış, bir gözaltı cumhuriyetine, bir tutukluluk cumhuriyetine dönüşürülmüştür. Özel yetkili ağır

ceza mahkemeleri bugün tutuklama ve gözaltı fabrikaları gibi çalışmaktadır. (...)Bu haksız, hukuk dışı, insanlık dışı uygulamalara, derhal son verilmeli, meslektaşlarımız serbest bırakılmalıdır” dedi.

Ercan Kanar'ın ardından basın açıklamasını yapan Avukat Sevinç Sarıkaya ise gözaltındaki meslektaşlarının, avukatlarıyla görüşmelerinin engellendiğini, dosyanın içeriğinin gizlendiğini açıklayarak, AKP'nin ‘uzmanlık dönemi’nde avukatların hukuki yardımda buldukları, savunmanlığını üstlendiği kişiler nedeniyle gözaltına alınıp yıldırılmaya, sindirilmeye çalışıldığını ve bu operasyonun devletin Kürt siyasi hareketine yönelik tutumunun somut göstergesi olduğunu ifade etti.

Av. Sevinç Sarıkaya, Van depremi sonrası yardımların ulaşmaması üzerine valilik önünde protesto eylemi yapan Kürt halkına polis saldırısına değinerek “Aynı akıl, daha dün Van'daki depremedelere bir yandan yardım eder görünürken, bir yandan biber gazıyla saldıran akıldır. Aynı akıl, Kürt siyasetçilerine bir yandan ‘Anayasa’yı birlikte yapalım’ çağrısı yaparken, öbür yandan en ufak bir hak talebinde bulunan herkesi tutuklamakta; Kürt milletvekillerine kelepçeyi vurup hapisanelere atmaktadır. Hatta artık bu saldırı, yalnızca hak arayan Kürt halkına, vekillerine değil, avukatlarına da yönelmiş durumdadır” dedi. Operasyonlara son verilmesini de isteyen Sarıkaya, “Kürt halkının binlerce avukatı, siyaset yapabilecek binlerce insanı vardır. Ev basmakla yıldırılmaz, tutuklamakla bitiremez, yok edemezsiniz. 15 yaşındaki çocuktan 70 yaşındaki anaya kadar hepsi politiktir, haklarının bilincindedir. 20 milyon insanı tutuklamakla bitiremezsiniz” diye konuştu.

Halkların Demokratik Kongresi Yürütmesi adına konuşan Prof. Dr. Gençay Gürsoy da, Türkiye'nin bugünkü siyasi ortamını, 1930'ların Almanyası'na benzeterek “Cumhurbaşkanı, Kürt sorununa dokunarak ‘iyi şeyler’ olacağını ifade etti. İyi şeylerin ne olduğunu bugün yeni bir örnekle yaşıyoruz. Artık hiçbirimizin güvencesi yoktur. (...) Mücadeleden yılmamak, devam etmek lazım” dedi.

Eylem, Kürt halkına yönelik saldırıların protesto edildiği sloganlar atılarak sona erdi. □

DARBE DÖNEMLERİNİ ARATAN TOPLU GÖZALTI VE TUTUKLAMALAR

22 Kasım günü KCK operasyonları kapsamında 16 ilde operasyonlar yapılmış ve bu operasyonlarda çoğunluğunu avukatların oluşturduğu onlarca kişi gözaltına alınmıştı. Bu operasyon ve gözaltı saldırılarına karşı 23 Kasım günü Ankara'da Yüksel Caddesi İnsan Hakları Heykeli önünde saat 13.00'de kitlesel bir basın açıklaması gerçekleştirildi. BDP, ÇHD, İHD ve aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu devrimci ve demokrat kitle örgütlerinin katılım sağladığı basın açıklamasını İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan okudu. Basın açıklamasında,

“Toplu avukat gözaltıları şunu gösterir: Türkiye'de savunma hakkına açıkça bir saldırı vardır. Bugün çeşitli medya organlarına gizli olduğu belirtilen soruşturma ile ilgili yalan yanlış haberler ser-

vis edilmiştir. Soruşturmanın ne kadar merkezi olarak yürütüldüğü aşikârdır. Gözaltına alma, arama ve elkoyma kararlarını, DGM'nin devamı olan İstanbul 11. Özel Yetkili ve Görevli Ağır Ceza Mahkemesi Hakimliği vermiştir. Bu mahkemeler olağanüstü yargı yetkisini kullanan mercilerdir ve bunlar kapatılmadan Türkiye'de yurttaşların adil yargılanma hakkı yerine getirilmeyecektir.

Darbe dönemlerinde bile böyle toplu avukat gözaltıları yaşanmadı. Bu onur, AKP hükümetine nasip oldu. Türkiye, şu anda yurttaşlarının hukuk güvenliğinin olmadığı; yurttaşların kaderinin hükümetin iki dudağı arasında olduğu otoriter bir yönetim dönemini yaşıyor. Yargının tarafsız ve bağımsız olmadığı; giderek daha fazla siyasal iktidarın güdümüne girdiği günleri yaşıyoruz. Bütün bu olanlara Türkiye'nin dahil olduğu, Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi ve Avrupa Birliği yetkilileri seyirci kalıyor. Acaba ne uğruna? Kuzey Afrika'da ve Ortadoğu'da yaşanan gelişmelerde model ülke olarak sunulan Türkiye'nin, kendi yurttaşlarına ödediği bedel bu mu? Korkarız ki bu bedel burada kalmayacak, daha fazla yaygın ve kitlesel gözaltı ve tutuklamalar yaşanacak. Türkiye tam bir korku iklimine doğru hızlı adımlarla yol alıyor. Ortadoğu halklarının korku duvarını yıktığını söyleyen sayın cumhurbaşkanına sesleniyoruz. Türkiye'de yaşayan halklar da, böyle giderse, emin olun bir gün korku duvarını yıkacaktır.

Ülkemizin yeni ve demokratik bir anayasaya kavuşması gerektiğini her fırsatta ifade eden siyasal iktidara ve TBMM'ye sesleniyoruz: Darbe Dönemlerini Aratan Toplu Gözaltı Ve Tutuklamalarla ne yapılmak isteniyor? Bu pratiklerinizle Emek, Barış ve Demokrasi Güçlerinin size güveni kalmamıştır. Gözaltına alınanların tamamının en kısa sürede serbest bırakılmasını talep ediyoruz."

Kitle açıklama boyunca sık sık "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" ve "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarını attı.

Mücadele Birliği/Ankara

“Bugün Avukatlar Alındı, Yarın Sıra Kimde?”

22 Kasım günü sabah saatlerinde 16 ilde yapılan eş zamanlı KCK operasyonları kapsamında 70'i avukat olmak üzere toplamda yaklaşık 100 kişinin gözaltına alınmasıyla ilgili 23 Kasım günü İzmir İHD, ÇHD ve THİV tarafından bir basın açıklaması ve oturma eylemi yapıldı.

Saat 17.00'de Konak Eski Sümerbank önünde toplanan kitle "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganıyla eyleme başladı. Sloganların atılmasının ardından basın metni okundu, yapılan saldırılar protesto edilirken ayrıca "Daha dün Suriye lideri Esad'a 'Kendi halkıyla savaşmak korkaklıktır. Hitler'e bak, ders almıyorsan Kaddafi'ye bak' sözleriyle seslenen Başbakan'a eğer Hitler ya da Kaddafi'yi görmek istiyorsa aynaya bakmasının yeterli olacağını söylüyoruz. Bizce de kendi halkıyla savaşan korkaktır. Hükümet ve hükümet nezdinde Başbakan'a 'kendi halkınla savaşmaktan vazgeç' diyoruz..."

Ülkeyi adeta bir operasyonlar cennetine çeviren yargı mekanizması/emniyet teşkilatı birlikteliğinin bugüne kadar gerçekleştirdiği gözaltı-tutuklama terörüne artık bir son verilmesi gerekmektedir. Bugün gözaltına alınan avukat arkadaşlarımızın hepsi, Abdullah Öcalan'ın avukatlığını yaptıkları için alınmış-

lardır. Bu ülkede bazı insanların avukatlığını yapmak dahi artık suç olarak tanımlanmaktadır..." denildi.

"Gözümüz, kulağımız, kalbimiz arkadaşlarımızla beraberdir" denilen açıklamanın sonunda "Bizler, İzmir'de faaliyet yürüten insan hakları örgütleri olarak, aynı zamanda üyelerimiz ve gönüllü çalışanlarımız olan avukat arkadaşlarımızın akıbeti konusunun da takipçi olacağız" denildi.

Yapılan oturma eyleminin ardından atılan sloganlarla eylem bitirildi. Eyleme birçok demokratik kitle örgütünün yanı sıra Mücadele Birliği de destek verdi.

Mücadele Birliği/İzmir

“Sokaklarda Olmanın Zorunluluğu”

Halkların Demokratik Kongresi, KCK adı altında yürütülen operasyonları Cezayir Restaurant'ta değerlendirdi.

24 Kasım günü öğle saatlerinde Beyoğlu Cezayir Restaurant'ta bir basın açıklaması düzenleyen Halkların Demokratik Kongresi Yürütme Kurulu üyeleri, son süreçte KCK adı altında yürütülen operasyonları, baskınlar, gözaltılar ve tutuklamalara değinerek, bu saldırılarla, toplumsal kesimlerin taleplerinin dile getirilmesinin, örgütlenme ve siyaset hakkının, basın ve düşünce özgürlüğünün son kırıntılarının da yok edilmeye çalışıldığını belirttiler.

Süregelen KCK operasyonları ile Kürtler ve Kürt sorununun demokratik çözümünden yana tutum gösterenlerin hedef haline getirildiği ve operasyonlara tabi tutuldukları ifade edilerek, BDP'li belediye başkanları, parti yönetici ve üyelerine yönelik sürdürülen saldırıların bu kez de avukatlara yöneltildiği söylendi.

Halkların Demokratik Kongresi olarak bir an önce bu hukuksuzluğa son verilmesi, TMK başta olmak üzere basın, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü önündeki engellerin kaldırılması talebi bir kez daha yenilendi.

Milletvekili Sabahat Tuncel, Hasip Kaplan, sanatçı Ferhat Tunç, Avukat Eren Keskin, KESK Eski Başkanı Sami Evren ve aralarında bir çok aydın ve yazarın katıldığı toplantıda İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel, Başbakan'ın Dersim olaylarında yaşananlardan dolayı özür dilerken bile yapılan katliam ve operasyonların CHP ile yaşanan "Sen mi özür dilersin ben mi dilerim" çekişmesinden başka bir şey olmadığını belirterek, "Yaşanan katliamlarla bile, bizimle dalga geçiliyor" dedi.

KCK Operasyonu

Tuncel, Türkiye'nin faşizmle yönetildiğini söyleyerek, Anayasa Hazırlık Komitesi'nde bulunan ve tutuklanan Prof.Dr. Büşra Ersanlı'nın iddianamesinin bile hazır olmadığını, buna rağmen Meclis Başkanın 'O bir suçlu' demesinin, Türkiye'nin bundan sonra çok daha vahim yere gittiğinin göstergesi olduğunu belirtti.

Yapılan baskılara karşı Halkların Demokratik Kongresi'nin itirazını sunmak ve sokaklarda olmak zorunluluğunu dile getiren Tuncel, "Eğer Kürt halkı demokratik siyasetten çekilirse asıl tehlike oradadır" dedi.

Dersim olaylarıyla ilgili yaşanan polemiklere değinen Ferhat Tunç ise; "37-38-39'da yaşanan olaylarda Dersim halkı çocuklarını Ali Boğazi'nde mağaralarda saklıyorlardı. O zaman da mağaralar bombalanmıştı, şimdi de Dersim'de yürütülen operasyonlarda bombalar yağdırılıyor" dedi.

Halkların Demokratik Kongresi adına basın metnini okuyan Prof. Fadime Gökde de "Bir an önce bu hukuksuzluğa son verilmesini istiyoruz. TMK başta olmak üzere, basın, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır. Son operasyonlarda alınan ve KCK operasyonu kapsamında tutuklu bulunanlar serbest bırakılmalı, Kürt sorusunda barışın, diyalog ve müzakerenin yolu açılmalıdır" dedi.

Açıklamadan sonra söz alan Hasip Kaplan, son gözaltılarda, yapılan operasyonlarda kısıtlılık ve gizlilik kararı verildiğini, avukatların henüz ne ile yargılanacaklarının bilinmediğini vurguladı. □

Kürt Halkına Yönelik Saldırlara Protesto

Milletvekillerinin de aralarında olduğu BDP'lilerin, son yaşanan baskın ve gözaltıları protesto etmek için 24 Kasım günü Taksim Tramvay Durağında düzenlemek istedikleri basın açıklamasına polis tarafından izin verilmedi. Taksim Meydanı ve civarı, Şişhane'den Dolmabahçe'ye kadar panzerler, TOMA'lar, çevik kuvvet polisleri tarafından kapatıldı. Taksim Meydanı, bariyerlerle kapatıldı. Sivil polis ve çevik kuvvet ekipleri Tarlabası ve İstiklal Caddesi sokaklarını kapattı.

Mis Sokak'ta buluşan BDP'liler, milletvekilleri Hasip Kaplan, Sabahat Tuncel ve Sevahir Bayındır, polisin bu tutumunu protesto ettiler ve arkadaşlarının yanlarına gelmesine izin verilmemesine tepki gösterdiler.

Polisin Taksim Meydanı'nda açıklama yapmalarına izin vermeyeceğini söylemeleri üzerine açıklamayı, Mis Sokak'ta BDP'liler adına, BDP İl Eşbaşkanı Asiye Kolçak yaptı. Asiye Kolçak, "İki yıldır aynı senaryo uygulanıyor. 14 Nisan 2009'dan beri Kürt siyasetçiler, insan hakları savunucuları, vatandaş Başbakan'ın talimatıyla, onun polisleri tarafından gözaltına alınıyor, onun savcılar tarafından tutuklanıyor, onun basını tarafından suçlu ilan ediliyor. Kürt halkına ve onun siyasi iradesine dönük siyasi soykırım operasyonlarında darbe dönemlerine özgü bütün hukuk dışı yöntemler uygulanıyor" dedi.

Hasip Kaplan da yaptığı konuşmasında, polisin bu uygulamalarının 12 Eylül askeri darbesinde bile yaşanmadığını ifade etti. Hasip Kaplan; dün 16 ilde gerçekleştirilen operasyonda 100'e yakın kişinin gözaltına alındığını ve bunların 47'sinin avukat olduğunu söyledi. Avukat bürolarının polis tarafından yasadışı yöntemlerle arandığını, Havana Kuralları'nın çiğnendiğini söyledi. Kaplan; "Buraya gelmeden önce, basılan Gündem Gazetesi'ndeki arkadaşlarımızı ziyaret ettik" dedi ve bunun "muhalif olan basına yönelik tahammülsüzlüğün göstergesi" olduğunu söyledi.

Ardından konuşma yapan Sabah Tuncel; bugün sadece avukatların savunma haklarının gasp edilmediğini, bütün bir halkın savunma hakkının gasp edildiğini söyledi. Tuncel, buradaki herkesin yarın bir gün KCK adı altında gözaltına alınıp tutuklanabileceğini ifade etti ve "Biz devrimciler olarak diyoruz ki; bugüne kadar ne tankınız ne zırhınız ne de polis şiddetiniz, devrimcileri yıldırmadı, bundan sonra da bizleri bastıramayacaksınız. Gündem gazetesinin baskını, avukatların ve diğer BDP'li siyasetçilerin gözaltına alınmasını protesto ediyoruz" dedi.

Eyleme Mücadele Birliği Platformu da bayrakları ile katılarak destek verdi. Eylemde "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği",

"Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Hepimiz Kürdüz Hepimiz BDP'liyiz" sloganları atıldı.

Yapılan açıklamadan sonra, "eylem devam ederse polisin saldıracığı" uyarısı geldi. Kitle, Tarlabası'nda bulunan BDP il binasına doğru yürüyerek eylemi bitirdi. □

JÎ PARASTÎNAÊ RÊ AZADÎ

"KCK operasyonu" adı altında ev ve bürolarına yapılan baskınlarla gözaltına alınan 42'si avukat 46 kişi, İstanbul Adliyesi'ne sevk edildi. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde 70 saati aşkın süre tutulduktan sonra 25 Kasım günü sabah erken saatlerde Adli Tıp'ta sağlık kontrolünden geçirildi ve savcılıkta ifadeleri alınmak üzere Beşiktaş'taki İstanbul Adliyesi'ne sevk edildiler.

Beşiktaş Adliyesi'nin önü Türkiye Barolar Birliği'ne bağlı avukatlar ve gazeteciler ile doldu. Saat 10.00'dan itibaren Adliye önüne gelen avukatlar ve Kürt halkının temsilcileri art arda basın açıklamaları yaptı. Beşiktaş Adliyesi polis tarafından çembere alındı, giriş ve çıkışlar bariyerle kapatıldı. Dolmabahçe Sarayı'ndan Adliyeye kadar çevik otobüsleri panzerler hazır bekletildi.

Avukatlar adliye önünde açıklama yapmak istediler. Polis pankartı bahane göstererek, içeride açıklama yapmalarına izin vermedi. Avukatlarla polis arasında tartışmalar yaşandı; avukatlar, "Savunmaya Özgürlük, JÎ PARASTÎNAÊ RÊ AZADÎ" dövizleri açtılar.

Savcılığa çıkarılmak için bekleyen avukatlarla görüşüğünü söyleyen BDP milletvekili Hasip Kaplan, bunun Türkiye'nin en kapsamlı operasyonu olduğunu ve bugün Asrın Davası'nın başladığını söyledi.

Batman, Şırnak, Hakkari, Van, Diyarbakır, İstanbul ve İzmir barosu avukatlarının takip ettiği sorgulama için bir soruşturma savcısı ve ifade işlemleri için 17 savcı görevlendirildi. Müdafî avukatlar da müvekkillerinin ifadelerini sadece soruşturma savcısının almasını talep etti.

Taleplerinin kabul edilmemesi üzerine avukatlar, ifadelere sadece TBB Başkanı Ahsen Coşar, Diyarbakır Barosu Başkanı Mehmet Emin Aktar ve İzmir Barosu Başkanı Sema Pekdaş'ın girmesini kararlaştırdılar ve bunu soruşturma savcısı Adnan Çimen ile görüştüler.

Avukatların talebini kabul etmeyen Çimen, “Siz işi şova dönüştürüyorsunuz” diyerek, CMK’yi ihlal eden bir uygulamayı devreye koyabileceğini; avukatlar için Barodan avukat temin edilmesini isteyeceğini ya da ifadeleri almadan mahkemeye sevk edeceği tehdidinde bulundu.

Avukatlarla savcı arasında yaşanan restleşmenin ardından, başsavcının üzerinde kısıtlama kararı bulunan dosyaları, avukatlara inceletme fırsatı vereceğini belirtmesi üzerine, avukatların ifadeleri 17 savcı tarafından alınmaya başlandı.

Avukatlara, savcılık sorgusu sırasında “Öcalan ile neden görüştün” ve “Öcalan’dan talimat” aldın mı?”, “Talimatları Kandil’e ulaştırdın mı?” gibi sorular sorulduğu; Asrın Hukuk Bürosu’nda sekreter olarak çalışan Zeynep Arat’a ise “Toplantılar ne zaman yapılır, büroya kimler gelip gider ve neden 6 yıldır seni burada çalıştırıyorlar” gibi sorular sorulduğu öğrenildi.

Soruşturma dosyasında ise avukatların müvekkilleri ile yaptıkları telefon görüşmelerinin kayıtları yer aldı, suçlamaya “delil” olarak sunuldu. Ayrıca, avukatlar hakkında daha önce açılan davaların iddianamelerinin yer alması ancak söz konusu dosyalar hak-

kında verilen beraat ve takipsizlik kararlarının yer almaması dikkat çekti.

Öte yandan adliye önüne alınmayan avukatların aileleri de, adliyeye giren sokağın başında bekledi.

“Bu hukuksuzluğa ortak olmayacağız” diyerek tutuklama talebiyle İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi’ne sevk edilen PKK Lideri Abdullah Öcalan’ın 41 avukatının müdafiliğini üstlenen avukatlar mahkemeyi boykot ettiler. Mahkeme İstanbul Barosu’ndan avukat talep ederken, bu talebe henüz cevap verilmedi.

“Mahkeme sorgusuna girmeme” kararı alan avukatlar, kararlarını açıklamak ve mahkemenin tutumunu kınamak amacıyla Beşiktaş’taki İstanbul Adliyesi ön kapısından arka kapısına kadar “Baskılar Bizi Yıldıramaz” ve “Savunmayı Savunuyoruz” sloganları eşliğinde yürüdü. Burada bir açıklama yapan ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozağaçlı, şu an olağan olanın meslektaşlarının yanında olmak olduğunu belirtti. Bunun imkansız hale getirildiğini kaydeden Kozağaçlı, “Bugün bu binada hukuk namına hakkaniyet namına savunma hakkı için hiçbir gelişme bulunmamaktadır. Arkadaşlarımızın tutuklama yargılamasına bütün bu

hukuka aykırılıkları, siyasal sebepleri, sonuç zaten belli olduğu için böyle bir saldırıda cübbelerimizle, kanun kitaplarımızla durabilmek mümkün olmadığı için yargılamayı terk ettik. Siyasal iktidarın hedef göstermesi üzerine savcılar, yargıçlar tarafından oluşturulmuş tiyatrolarda figüranlık yapmayacağız” dedi

İstanbul Barosu’ndan görevlendirilen 5 avukat da, gözaltındaki avukatların özel avukatları olduğu gerekçesiyle savunmadan çekildi. Mahkeme heyeti, gözaltındaki avukatların müdafileri olmamasına rağmen, yargılamaya devam etti. Yargılama sonucunda 10 kişi serbest bırakıldı, 29’u avukat 33 kişi ise tutuklandı.

Özgür Gündem gazetesi yazarı Cengiz Kapmaz da tutuklananlar arasında bulunuyor. □

“BİZ SİZİN KARŞINIZDA EĞİLMEDİK BU DA SİZE DERT OLSUN”

1937-1938 yıllarında Dersim’de TC tarafından gerçekleştirilen katliamda Dersim halkının öncülerinden Seyid Rıza ve yoldaşlarının idam edilişleri, Dersim Dernekleri Federasyonu (DEDEF) tarafından 15 Kasım günü Taksim’de yapılan yürüyüşle protesto edildi.

Eyleme Mücadele Birliği, Pir Sultan Abdal Derneği ve Hozat Belediye Başkanı Cevdet Konak katılarak destek verdi.

İstiklal Caddesi Tünel Meydanı’ndan saat 19.00’da başlayan yürüyüş, Taksim Meydanı’na kadar sürdü. Yürüyüş boyunca

“Katil Devlet Hesap Verecek”, “Arşivler Açılsın Hesap Verilsin”, “Dersim, Koçgiri, Unutulmaz Hiçbiri”, “Dersim Faşizme Mezar Olacak” sloganları atıldı.

DEDEF Genel Başkanı Özkan Tacar’ın yaptığı açıklamada “74 yıl önce 14-15 Kasım 1937’de Dersim’in önde gelenleri, Seyid Rıza, Wusênê Seydi, Aliye Mirzê Sili, Civrail Ağa, Hesên Ağa, Findik Ağa, Resik Uşen ve Hesênê Ivraimê; bir Pazar günü Ankara’dan özel görevli olarak gönderilen İhsan Sabri Çağlayangil tarafından yeni bir savcı atanarak, Pazar günü ismarlama idam kararı alınmak suretiyle birkaç saat içinde Elazığ Buğday Meydanı’nda infaz edilmişlerdi” dedi.

Tacar; 1937-1938 yıllarının Dersim halkına yönelik baskı ve asimilasyon politikalarının toptan bir imha haline dönüşme tarihi olduğunu vurguladı. Özkan Tacar; taleplerinin Seyit Rıza ve arkadaşlarının mezar yerlerinin açıklanması, Dersim isminin iade edilmesi, sürgünler, kayıplar ve ev-

latlık alınan çocukların listelerinin açıklanması, dil ve Kızılbaş Alevi inançlarına özgürlük, Munzur’daki baraj projelerinin iptal edilmesi ve Dersim halkından özür dilenmesi olduğunu söyledi.

Hozat Belediye Başkanı da kısa bir açıklama yaparak; 1920-1925 yıllarında Dersim’e yönelik kemalist devletin yapmak istediği projelerin tutmadığını söyledi ve “1925’ten sonra projeler değiştirilerek nasıl asimilasyon ederim, nasıl katlederim projeleri gerçekleştirildi. 37 ve 38 yıllarındaki katliamlar da öyle gerçekleştirildi. O dönemin beyaz katliamcı iktidarlarından CHP ve şimdiki sistem temsilcisi AKP de bu işin sorumlusudur. Biz her zaman faşist kemalist ideolojilere karşı mücadele edeceğiz” dedi.

Eylem, Seyit Rıza’nın söylediği “Ben sizin hilelerinle baş edemedim bu bana dert oldu, biz sizin karşınızda eğilmedik bu da size dert olsun” sözleriyle bitirildi. □

ÇÖZÜMÜN İKTİDARIN ELE

Son günlerin neredeyse tek politik gündem maddesi, devletin Kürt ulusal kurtuluş hareketine yönelik başlatmış olduğu tutuklama furyası idi. Gözaltına alınanların artık hesabı tutulmuyor. Tutuklamalarda ise, sadece avukat, yazar, profesör söz konusu olduğunda akılda kalıyor.

Devletin ve hükümetin saldırı dalgasının hedefi Kürt Halk Hareketiyle sınırlı değil. Türkiye emekçi sınıfları, örgütlü güçleri, öğrenci gençlik; kısacası devrimin toplumsal ordusu saflarındaki her kurum, kuruluş ve kişi bu saldırı dalgasının hedefi durumunda.

Gözaltı ya da tutuklama kararı için savcı ve hâkimler somut kanıt vb şeyler de aramıyorlar. Böyle şeylerle uğraşmak artık bir yük olarak görülüyor. Savcı ya da hâkimin “kuvvetli şüphe” duyması kişinin soluğu zindanda alması için fazlasıyla yetiyor. “Haklar” yerini zor ve şiddete tümüyle bırakmış durumda.

Açık ki, sermaye sınıfı ve faşist devlet, iç savaş kazanmak için tüm güçlerini harekete geçirmiş durumda. Oyunu “iç savaş kuralları”na göre oynuyor. İç savaşta burjuva legalitesi onu yavaşlatıyor, boğuyor, yoruyor. Oysa devlet ve hükümetin hızlı kararlara, devrimin toplumsal ordusunu yenilgiye uğratmak için açık zor’a ihtiyacı var. İç savaşta başka türlü kazanamayacağını görüyor, biliyor.

Peki, bu saldırı dalgası neyin işareti? Sermaye sınıfı, hükümet ve devletin (şimdi bunlar bir bulamaç gibi, iç içe kabul edilmeli) iç savaşta üstün konuma geçtiklerinin işareti olarak mı kabul edilmeli? İç savaşta, karşı-devrim cephesinin bu saldırısını naif “adalet” istemiyle karşılamak, dahası durdurup savuşturmak ve en önemlisi karşı saldırıya geçmek mümkün mü?

Tek kelimeyle söyleyelim, bunların hiç biri mümkün değil. Ancak bunların mümkün olabileceğini söylemek ve Kürt halkı ile Türkiye emekçi sınıflarını “adalet” vb şeyler için mücadeleye çağırarak, sermaye sınıfı, devlet hükümet üçlüsüne zaman kazandırmaktan; dolayısıyla karşı-devrim cephesine hizmet etmekten başka bir işe yaramaz.

Nitekim şimdiden bu işe soyunanlar var.

sosyal reformist partilerle onların kuyruğundan ayrılmayan oportünist hareketlerin “adalet” istemli çağrıları ortalığı kaplamaya başladı bile. Kürt halkının ve emekçi sınıfların devrimci enerjisinin iç savaşta hiçbir değeri ve karşılığı olmayan bu taleplerin peşinde tüketilmesi; daha önemlisi, devrimin toplumsal güçlerini bu taleplerin peşinde koşturarak hükümet ve devlete zaman kazandırılması sermaye sınıfına yapılabilecek en büyük hizmettir. sosyal reformist partilerle oportünist hareketler hizmette kusur etmemek için kollarını sıvamış bulunuyorlar.

Koşullar Kimin Lehinde

Devlet ve hükümetin tam bir koordinasyon ve uyum içinde başlattıkları saldırıya bakarak bunların güçlerinin zirvesinde oldukları, koşulların da onların lehine olduğu düşünülebilir. Devrim gibi bir hedefi olmayan örgütlü güçlerin tam da böyle düşündüklerini rahatlıkla söyleyebiliriz. Onlar devrimin değiştirici, dönüştürücü gücünü göreceklere AKP somutunda devlet ve hükümetin, başka bir ifadeyle, karşı-devrimin gücünü abartıyor, kutsuyor ve önünde diz çöküyorlar.

Gerçek durum ise bunun tam tersi. Gerçekte hem iç koşullar hem de uluslararası koşullar, tümüyle karşı devrimin aleyhinde ve bir devrimin zaferi için son derece uygun. Bu somut, kanıtlanabilir gerçeği görebilmek için kişinin olayların ve burjuva propagandanın baskısı altında kalmadan düşünme gücünde olması yeterlidir.

Her şeyden önce şunu söyleyebiliriz: Devlet ve hükümetin kentlerde başlattığı yeni saldırı dalgası kendi açısından istediği sonucu vermeyecektir. Tıpkı büyük gürültü ve propaganda şamatası eşliğinde başlattıkları “sınır ötesi hareket”in fiyaskoyla sonuçlanması gibi. Nasıl ki söz konusu “harekât” fiyaskoyla sonuçlandıysa, kentlerde başlatılan tutuklama, gözaltına alma, zindana atma furyası da tam tersi sonuç verecektir.

Bunun nedeni açık, kanıtı da tarihin kendisidir. Biliniyor, 90’lı yıllarda Kürt halkının bilinç ve örgütlenme derecesi bugüne kıyasla çok daha zayıf ve geriydi. Devlet ve ser-

Sadece bu topraklarda değil, kitlelerin ayaklanma halinde olduğu ABD’den Yunanistan’a kadar devrimlerin geliştiği tüm ülkelerde eksik olan can alıcı nokta aynıdır: İktidarın ele geçirilmesine pratik olarak yönelmek. Kapitalizmi eleştirmek, ona başkaldırmak artık yetmez. Ayaklanmacıları kenardan izleyen ama onlara katılmaya her an hazır olan geniş bir kesim daha var. Bu kesim, ABD, Yunanistan örneklerinde gördüğümüz gibi, ayaklanmacılardan çözüm yolunu da duymak istiyorlar.

Çözüm, toplumsal kurtuluşa giden yolun ilk kapağı olarak politik iktidarın bir devrimle fethidir. Fabrikaların, tarlaların, siyasi iktidarın, her şeyin emeğin eline geçmesidir.

TEK YOLU: ELE GEÇİRİLMESİ

maye sınıfı ise, emperyalistlerin tam ve sınırsız desteğini arkalarına almışlardı. Buna rağmen Kürt halkını yenemediler. Bugün ise Kürt halkı geçmişle kıyas kabul etmez derecede bilinçli ve ileri düzeyde örgütlü. Bu olgu Kürt halkını çok daha güçlü bir konuma getiriyor. Bu durumda dün Kürt halkını yene-meyenlerin bugün hiç yenemeyeceklerini bil-mek için müneccim olmaya gerek yok. Ama tersini söylemek için sosyal reformist ya da oportünist olmak yeterlidir.

Gerillaların, kimyasal silahlar dâhil, her türlü silah, yöntem ve vahşetle katledilmesi, tutuklamalar, baskılar, ağır baskılar Kürt halkı üzerinde nasıl bir etkiye yol açıyor? Korku ve yılgınlık, mücadeleden uzaklaşma gibi bir etkiye yol açtığını kim ileri sürebilir? Aksine ağır baskıların büyük saldırıların, vahşet derecesindeki uygulamaların Kürt halkında kenetlenmeye, öfkeye ve daha bilinçli hareket etmeye yol açtığını her gün görmüyor muyuz?

Bugün tanık olduğumuz gerçek, tam da budur. Ağır baskılar, büyük saldırılar Kürt halkında bilinçlenmeye, öfkeye, mücadele kararlılığına yol açıyor. Çünkü bir halk ne kadar büyük saldırılara uğrarsa saldırganlara karşı öfkesi ve mücadelesi de o kadar büyük olur.

Emekçi sınıflar ve Kürt halkı bugünkü noktaya, kendi çıkarları doğrultusunda çetin mücadelelerden geçerek geldiler. Bu yüzden bugünkü noktadan daha gerilere gitmeyi kabul etmeyeceklerdir. Ne istediklerini ve ne için savaştıklarını bilen halkları baskı altına almaya çalışan teknelci egemenlik, uzun süre varlığını sürdüremez. Teknelci egemenliğin bu amaçla yapacağı geniş kapsamlı saldırılar ve ağır baskılar düzenin çözümlüşünü ve çöküşünü hızlandırmaktan başka bir sonuç veremeyecektir.

Bu söylediklerimizin somut kanıtı, somut göstergesi var mı? Var! Son haftalarda yaşananlardan daha somut kanıt ve gösterge olamaz. Devlet ve hükümetin saldırılarıyla şiddetlenen süreç, çok geniş kitlelerde geri çekilmeye değil, dalgalanmaya, hareketlenmeye, daha fazla mücadele isteğine yol açtı. Şimdi esas sorun bu dalgalanmaya, bu hare-

ketlenmeye iktidarın ele geçirilmesi perspektifiyle öncülük etmektir.

Devrimin Uluslararası Koşulları

Hiçbir devrim, sadece iç koşulların elverişliliği sonucu zafere ulaşamaz. Bir devrimin zafere ulaşması için “dış” koşulların da bir o kadar elverişli olması lazım. Bu nedenle Lenin, Ekim Devrimi öncesinde ve sırasında uluslararası koşulları büyük bir kesinlikle incelemiş ve aynı kesinlikle hesaba katmıştır.

Dünya devriminin son dönemde nasıl bir hız ve genişlik kazandığını burada uzun uzadıya anlatmaya gerek yok. Sayıları milyonlarla ölçülen emekçi sınıfların Amerika’dan Avrupa’ya kadar çok geniş bir coğrafyada kapitalizme karşı ayaklanma halinde olduğunu hatırlatmak yeter. Devrimimiz, ayaklanan işçi ve emekçilerden oluşan dünya çapında bir müttefike sahip. Bu birinci nokta.

İkinci nokta, devrimimizi çok daha doğrudan etkileyen Ortadoğu’daki koşullar ve Türkiye’nin Ortadoğu’daki ülkelerle çelişkili, çatışmalı durumudur. Bunların başında şimdilik Suriye geliyor.

Sermaye sınıfı ve faşist devlet, öncelikle kendi çıkarları gereği sonra da emperyalistlerin görevlendirilmesi ve kışkırtması sonucu Suriye ile bir savaş durumuna gelmiştir. Türkiye’nin Suriyeli çeteleri örgütlediği, himaye ettiği ve silahlandırdığı artık gizlenmiyor. Kartların açık oynandığı, yani kılıçların çekildiği bir noktaya gelmiş bulunuyoruz.

Son gelen haberler, Suriye’nin füzelerini Türkiye sınırına yerleştirdiğidir. İlişkilerin artık tehditler boyutunda olduğunu göz önüne alırsak bu haberin doğruluğundan şüphe etmek için bir neden yok. Suriye, Türkiye’nin örgütleyip silahlandırdığı çetelerin çatışma alanına dönmüşse Türkiye’de Suriye füzelerinin tehdidi altına girmiştir.

İkinci açık tehdit İran’dan geldi. İran Milislerinin Komutanı, İsrail ya da ABD’nin İran’a saldırması halinde ilk iş olarak Türkiye’yi vuracaklarını büyük bir açıklıkla ilan etmiştir. Türkiye, İran füzelerinin tehdidi al-

tındadır.

Üçüncü tehdit, Rusya’dan geldi. Rusya, NATO ve ABD’nin füze savunma sistemleri konusunda ısrarlarını sürdürmeleri halinde, nükleer başlıklı füzelerini aralarında Türkiye’nin de olduğu bazı ülkeleri vuracak şekilde konumlandıracağını açıkladı.

Çemberin son halkası Kıbrıs’tır. Kıbrıs Hükümeti, Türkiye’nin tehditlerine aldırmayarak Doğu Akdeniz’de doğalgaz arama çalışmalarını sürdürdü ve böylelikle Türkiye’nin “güçlü devlet” cilasını söktü attı. Devlet ve hükümetin bu itibar kaybı karşı-devrim cephesinde ciddi bir moral bozukluğuna yol açtı.

Bu kuşatılmışlık hali, dört bir taraftan tehdit altında olma durumu, her an başka bir ülkeyle kendini savaşın ortasında bulma ihtimali, karşı-devrim cephesini, yani sermaye sınıfı, devlet ve hükümeti güçten düşürüyor, yoruyor, dikkat ve enerjisini dağıtıyor.

Bütün bu koşullar toplamının devrime güç kattığını, devrimi geliştirdiğini ayrıca söylemeye gerek yok. Ne var ki, bir devrim için gerekli olan tüm bu elverişli koşullara en önemli, en can alıcı konu eksik durmaktadır. Bu, iktidarın ele geçirilmesinin pratik bir konu olarak ele alınması meselesidir.

Sadece bu topraklarda değil, kitlelerin ayaklanma halinde olduğu ABD’den Yunanistan’a kadar devrimlerin geliştiği tüm ülkelerde eksik olan can alıcı nokta aynıdır: İktidarın ele geçirilmesine pratik olarak yönelmek. Kapitalizmi eleştirmek, ona başkaldırmak artık yetmez. Ayaklanmacıları kenardan izleyen ama onlara katılmaya her an hazır olan geniş bir kesim daha var. Bu kesim, ABD, Yunanistan örneklerinde gördüğümüz gibi, ayaklanmacılardan çözüm yolunu da duymak istiyorlar.

Çözüm, toplumsal kurtuluşa giden yolun ilk kapısı olarak politik iktidarın bir devrimle fethidir. Fabrikaların, tarlaların, siyasi iktidarın, her şeyin emeğin eline geçmesidir.

Bu amaç gerçekleştiğinde Kürt halkının ve emekçi sınıfların kesin kurtuluş yolu açılacağı gibi, Türkiye her türlü gerici, emperyalist savaştan da uzaklaşacaktır. □

İŞÇİ VE EMEKÇİLER HAKLARI İÇİN SOKAKTA

“Sefaletle Teslim Olmayacağız”

Asgari Ücret Tespit Komisyonu önümüzdeki günlerde toplanarak, yapılması önerilen % 3+3'lük zam önerisini değerlendirecek.

Dev Sağlık-İş Sendikası “İnsanca Yaşanacak Ücret İçin Sokağa” sloganıyla 16 Kasım Çarşamba günü saat 12.30’da Türkiye’nin dört bir yanında eş zamanlı basın açıklamaları yaparak “İnsanca yaşayacak asgari ücret talebini yükseltmek için” tüm emekçilerin sesi olarak süreci başlattığını duyurdu.

Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde saat 12.30’da bir araya gelen Dev Sağlık-İş üyesi sağlık emekçileri “Bu Zamlarla Yaşanmaz İnsanca Yaşayacak Asgari Ücret İstiyoruz” yazılı pankart açarak “Asgari Yaşamak İstemiyoruz”, “Güvenceli İş, İnsanca Yaşamak İstiyoruz”, “Sefaletle Teslim Olmayacağız” sloganlarıyla asgari ücrete yapılan % 3+3'lük zamma ve asgari ücretin açlık sınırının altında olmasına razı gelmeyeceklerini belirterek alkış ve ıslıklarla protesto ettiler.

Basın açıklamasında Dev Sağlık-İş Sendikası Başkanı Arzu Çerkezoğlu söz alarak Van’da yaşanan deprem felaketinin ardından, depremin tozu dumanı arasında sağlık işçilerinin ücretlerini 200 TL daha düşürecek kadar yüzüstü bir yönetimle karşı karşıya kaldıklarını belirtti ve hazırlanmaya çalışılan karanlık geleceği, asgari ücrete yapılan % 3+3'lük zammı kabul etmeyeceklerini, eşit işe eşit ücret için, eşitlik ve adalet için, insanca yaşanacak ücret için mücadele vermeye devam edeceklerini, bu konudaki kararlılıklarını ifade etti.

Arzu Çerkezoğlu’nun ardından DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı da söz alarak, hükümet ve patronların, işçi ve emekçilerin açlık sınırının bile altında olan bir asgari ücret ile yaşanmasını beklediğini, DİSK-AR’ın araştırmasına göre açlık sınırının 960TL, yoksulluk sınırının ise 3000TL’nin üzerinde belirlendiği halde insanlardan 599TL ile yaşamalarının beklediğini, Ocak ayı itibarıyla 20TL’lik artışla insanlarla dalga geçildiğini belirtti. Cancı ayrıca Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nda yer alan Türk-İş Sendikası’na, göstermelik muhalefet duruşundan vazgeçmesi çağrısında bulundu.

Cancı DİSK olarak “Yılmayacağız, Teslim Olmayacağız, Di-

reneceğiz, Dayatmalara Boyun Eğmeyeceğiz” başlığı altında bir mücadele başlattıklarını, buna ilişkin olarak 27 Kasım’da Kocaeli, 21 Kasım’da Gaziantep, 22 Kasım’da ise Konya’da eylemlerin devam edeceğini ve Türkiye’nin dört bir yanında başta kıdem tazminatı, torba yasa, özel istihdam büroları, işsizlik ödeneğine karşı mücadele yürüteceklerini belirterek konuşmasını tamamladı.

Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde çalışan taşeron işçiler adına ise basın açıklamasını Güllü Hanoğlu okudu. Asgari ücretin sadece ücretle çalışanlar için değil emeğiyle geçinen herkes açısından son derece yaşamsal, toplumsal öneme sahip olduğunu belirten Hanoğlu, eğitim, sağlık, ulaşım, enerji gibi temel yaşamsal alanların tümüyle piyasaya açıldığını ve paralı hale getirildiğini vurguladı.

Hanoğlu işçi ve emekçilerin taleplerini;

-Ailelerle birlikte yaklaşık 40 milyon kişiyi doğrudan ilgilendiren, aslında tüm çalışanların ücretleri açısından temel kriter oluşturan asgari ücret insanca yaşayabilecek bir ücret olmalıdır.

-Taşeron çalıştırma yasaklanmalı ve tüm güvencesiz çalıştırma biçimlerine son verilmelidir.

-Asgari ücretli çalışanlar için elektrik, su, doğal gaz kullanımı, asgari ihtiyaç sınırına kadar ücretsiz olmalıdır.

-Sabah 06.00-09.00 ile akşam 18.00-21.00 saatleri arasında ulaşım ücretsiz olmalıdır.

-Eğitimde hiçbir ad altında para alınmamalı, eğitimin okul dışı giderleri de devlet tarafından karşılanmalıdır, sağlık tümüyle parasız olmalıdır, şeklinde özetledi.

Hanoğlu “Bizler emekçiyiz, halkız, müşteri değiliz, en temel ihtiyaçlarımız, en temel hizmetler üzerinden kar etmelerine, bizi yaşayamaz hale getirmelerine izin vermeyeceğiz. Bizleri açlığa mahkum eden bu ücreti, bu çalıştırma biçimlerini kabul etmediğimizi ve etmeyeceğimizi bir kez daha ifade ediyoruz” diyerek herkesi sermayenin yararına emekçilerin zararına olan bu politikalara karşı mücadeleye çağırdı.

Sağlık emekçileri “Susma Haykır 659 Liraya”, “Susma Haykır Açlığa Başkaldır”, “Tayyip Sen Yaşa 650 Liraya” sloganlarıyla eylemi sona erdirdiler. □

DİSK: YILMAYACAĞIZ, TESLİM OLMAYACAĞIZ

DİSK tarafından, işçilerin kazanılmış haklarının gaspedilmesine, kıdem tazminatının kaldırılmasına karşı “Yılmayacağız, Teslim Olmayacağız, Direneceğiz” sloganıyla başlatılan eylemlerin ilki, işçi kenti Kocaeli’nde 17 Kasım günü yaklaşık 3 bin işçinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Kocaeli’nde Merkez Bankası önünde saat 17.00’de bir araya gelen işçiler “Kıdeme Uzanan Eller Kırılсын”, “İnadına Sendika İnadına DİSK”, “Faşizme Karşı Omuz Omuza”, “Tazminat Hakkımız Engellenemez”, “Direne Direne Kazanacağız” sloganları atarak Sevgi Yolu’ndan İnsan Hakları Parkı’na kadar yürüyüş yaptılar. Yürüyüşe Lastik-İş, Birleşik Metal-İş Sendikaları’ndan işçilerin ço-

maya dönük olduğunu, işçilerin kazanımlarını yok etmeyi amaçladığını belirtti.

Türkiye’de bir sorunun sadece kıdem tazminatı olmadığını ifade eden Görgün, “İşçi sınıfının mücadelesi sonucu ete kemiğe bürünmüş kıdem tazminatı uygulamasının, işgücü piyasasını esnekleştirmek, işten çıkartmaları kolaylaştırmak, işvereni rahatlatmak’ söylemi ile fona devrini öngören ve böylelikle tamamen ortadan kaldırmayı hedefleyen düzenlemeye karşı işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanarak en sert tepkisini vereceğinden kimse kuşku duymasın” dedi.

Görgün, 2821 ve 2822 sayılı yasaların hazırlanmasında 12 Eylül mantığının devam ettiğini ve halen sendikaların görüşlerinin dikkate alınmadığını da hatırlatarak “Bugün bir kez daha ‘uyarı’ görevimizi yerine getirmek için buradayız. Uygulanan ekonomik politikalarla çalışan emekçi sınıfların halini görün. Örgütsüzleştirilmeye çalışıldığını görün. Emegün ucuzaya alınmaya çalışıldığını görün. Emekçilerin yaşadığı sıkıntıların farkına varın demek için buradayız” dedi.

İşçi sınıfına yönelen saldırılara karşı yılmayıp direneceklerini, işçilerin ve özel olarak da sendikal hareketin büyük saldırıyla karşı karşıya olduğunu ifade eden Görgün, son günlerde hükümet programında gündeme getirilen kıdem tazminatına yönelik girişimler, özel istihdam büroları, torba yasayı dayanak yapılarak gerçekleştirilen işçi sürgünleri, işsizlik ödeneğinin 5 aya düşürülmek istenmesi ve yapılan zamların bu saldırının önemli parçaları olarak karşılıklarına çıktığını vurgulayarak, yapılan haksızlıklar devam ettiği sürece genel greve kadar gidilebileceklerini söyledi.

Görgün “Uygulanan ekonomik politikalarla çalışan emekçi sınıflarının halini görmezlerse duymazlarsa ve sırtlarını dönmeye devam edeceklerse, işçi sınıfı bütün demokratik mücadele araçlarını seferber edecek, genel grev de dahil olmak üzere üretimden gelen gücünü kullanmaktan çekinmeyecektir” diyerek sözlerini tamamladı.

Atılan sloganların ardından “Yılmayacağız, Teslim Olmayacağız, Direneceğiz” kampanyasının ikinci ayağı için 21 Kasım Pazartesi günü Antep’te sokağa çıkılacağı, kampanyanın bir sonraki eyleminin ise Konya’da gerçekleştirileceği duyurusu yapılarak eylem sona erdi. □

“KIDEM TAZMİNATLARINA DOKUNDURTMAYACAĞIZ”

Sendikal Güç Birliği Platformu, Kıdem Tazminatı hakkı için yine alanlara çıktı. Türk-İş’e bağlı 10 sendikadan oluşan platform, Tümtis, Belediye İş, Tek Gıda İş, Hava İş, TGS, Kristal İş, Deri İş, Tezkoop-İş, Petrol-İş, Basın-İş’ten oluşuyor. Platform, işçi-

ğunluğu ve çeşitli sendika yöneticileri katıldı.

Eylemde DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, hükümetin çalışma yaşamına ilişkin düzenlemelerinin sermayenin beklentilerini karşı-

ların hakkı olan Kıdem Tazminatının kaldırılmasına yönelik mecliste başlatılan tasarı ile patronların rahatlatılacağını düşünüyor.

Sendikal Güç Birliği Platformu 19 Kasım Cumartesi günü saat 13.00’da Galatasaray Lisesi önünde toplanarak, pankart ve dövizleriyle Taksim Meydanı’na doğru yürüyüş düzenledi. Yürüyüşteki işçiler sık sık “Suskun Türk-İş İstemiyoruz”, “Yandaş Sendika İstemiyoruz”, “Kıdem Hakkımız Dokunamazsınız” sloganları attılar.

Eyleme Mücadele Birliği ve Devrimci İşçi Komiteleri de destek verdi. Taksim Meydanı’nda basına açıklamada bulunan Tez Koop-İş Sendikası 5 nolu Şube Başkanı Rabia Özkaraca Över, bağlı oldukları Türk-İş Konfederasyonunun anlayışının değişmesi gerektiğini ve Sendikal Güç Birliğinin mücadelenin yükseltilmesi için işçilerle birlikte 5 ilde toplantılar düzenlediğini söyledi.

Rabia Özkaraca Över konuşmasının devamında; “kamuyunda tartışılan ‘Kıdem Tazminatlarının Fona Devredilmesi ve Yeniden Yapılandırılması’na dair kanun tasarısının tüm çalışanların haklarını geriye götüreceği bir uygulama doğuracağı, yapılması planlanan düzenleme işçilerin aleyhine olacağından yasa tasarısını kabul etmeyeceğimiz bilinmelidir. Kıdem Tazminatımıza dokundurtmaya çağız” dedi.

25 Kasım günü için sendikal kadınların Kampana Deri işçilerini ziyaret edeceğini duyurdu ve 26 Kasım’da da bütün işçi ve emekçiler Çağlayan’da yapılacak toplantıya davet edildi. □

İşçi Sınıfına Yönelen Saldırlara Karşı Yılmayacağız

DİSK tarafından, 21 Kasım Pazartesi günü saat 16.00’da Antep Yeşilsu Parkı’nda Kıdem Tazminatı’nın kaldırılmasını protesto etmek için bir basın açıklaması gerçekleştirildi. “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz”, “Zafer Direnen Emekçinin Olacak”, “Hükümet Yasasını Al Başına Çal”, “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır” sloganları, ıslık ve alkışlarla eylem başladı.

Eylemde işçi hareketi ve sendikal hareketin son süreçlerde yoğun bir saldırı dalgasıyla karşı karşıya olduğu, bu saldırıların Kıdem Tazminatının kaldırılmasına yönelik girişimlerden, Özel İstihdam Bürolarına, Torba Yasa’dan, işsizlik ödeneğinin 5 aya düşürülmek istenmesine ve yapılan zamlara kadar vardığı belirtildi. Ardından “Torba Yasa’yla genç işçilerin, çırakların sömürsünü

derinleştiren, belediyelerde çalışan binlerce hizmet işçisine sürgün kapısını açan, kurlsız, güvencesiz çalışma biçimlerine yasal bir zemin sağlayan, bölgesel asgari ücret düzenlemesi ile asgari ücreti açlık sınırının daha da aşağısına çekmeyi amaçlayan, işçi simsarlığını Özel İstihdam Büroları ile yasalaştırılan uygulamalara karşı mücadelemiz devam edecektir... Körelmiş duygularla 'Deprem vergisini yola yatırdık' veya 'Kendi potansiyelimizi görmek için yardım almadık' diyebilmek; kaderiyle baş başa bırakılmış yurttaşların çaresizliği, tepkisi ve öfkesine karşı bu umursamazlık, bu boş vermişlik, bu insan yaşamını hiçe saymak nasıl bir insanlık anlayışıdır...

Bugün bir kez daha uyarı görevimizi yerine getiriyoruz... Eğer görmemeye, duymamaya, sırtlarını dönmeye devam edeceklerse, işçi sınıfı bütün demokratik mücadele araçlarını seferber edecek, genel grev de dahil olmak üzere üretimden gelen gücünü kullanmaktan çekinmeyecektir" denilerek basın açıklaması sloganlarla sonlandırıldı.

Mücadele Birliği Platformu/ Antep

Bu Hayasızca Akını Durdurmak İçin Mücadelemizi Yükselteceğiz

İzmir KESK Şubeler Platformu, 4688 sayılı yasa taslağıyla il-

gili 21 Kasım Pazartesi günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

4688 sayılı yasa taslağıyla uluslararası anlaşmalar ve sözleşmelerin ayaklar altına alındığı, grevli toplu sözleşme hakkının tanınmadığı, bu yasa taslağıyla örgütlenme özgürlüğü önündeki engellerin de devam edeceği vurgulandı. Ayrıca kapsamı sadece mali ve sosyal haklarla sınırlandırılan toplu sözleşmenin mali haklar bölümü ile söz konusu yasa taslağında anayasaya, yasaya aykırı olarak sınırlandırıldığı da ifade edildi.

Toplu sözleşmenin taraflarından Kamu Görevlileri Hakem Heyeti'nin ve anlaşmazlık durumunda görev yapacak olan Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun oluşumunda tamamen yandaş sendika gözetildiği dile getirilen basın açıklamasında son olarak,

"...Grev hakkımızı kullanmak üzere tüm demokratik ve meşru araçlarla bu hayasızca akını durdurmak için mücadelemizi yükselteceğiz. Tüm kamu emekçilerini de bizleri 'KHK Demokrasisi'ne mahkum etmek isteyen, iş güvencemize göz koyan bu saldırılara karşı ortak mücadele etmeye çağırıyoruz..." denildi.

Basın metninin okunmasının ardından açıklama sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

"İŞ GÜVENCESİNE DOKUNDURTMAYACAĞIZ"

Kamu emekçileri 4688 sayılı yasada yapılmak istenen değişiklikleri ve hak gasplarını protesto etmeye Galatasaray Meydanı'nda buluştu.

KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri "Sahte Sendika Yasasını Kabul Etmeyeceğiz, İş Güvencesine Dokundurtmayacağız" pankartı açarak "Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız", "Sahte Sendika Yasasına Hayır", "AKP Yasası Al Başına Çal", "Hastaneler Halkındır Satılamaz", "Devlet Şirket, Vatandaş Müşteri", "Sözleşmeli Köle Olmayacağız", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır" sloganları atarak 4688 sayılı yasa taslağına yönelik tepkilerini dile getirdiler.

24 Kasım akşamı saat 19.30'da Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen kamu emekçileri adına basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve SES Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel yaptı.

Geçtiğimiz haftalarda 4688 sayılı yasa taslağının Bakanlar Kurulu'na gönderildiğini hatırlatan Adıgüzel, bu yasa taslağıyla uluslararası anlaşmaları ve sözleşmeleri ayaklar altına aldığını ve toplu sözleşme haklarını tanımadığını belirterek örgütlenme özgürlüğü önüne engeller koymaya devam ettiğine dikkat çekti.

Toplu sözleşmelerin kapsamının sadece mali ve sosyal haklarla sınırlandırıldığını ifade eden Adıgüzel, toplu sözleşmelerin mali haklar bölümünün dahi anayasa ve yasaya aykırı olarak sınırlandırıldığını dile getirdi.

"Ben, toplu sözleşmeyi beni zorlamayacak, isteklerimi bugüne kadar olduğu gibi kabul edecek olan yandaş sendikamla yapacağım" diyen hükümetin KHK değişikliklerine paralel olarak Çalışma Bakanı Faruk Çelik tarafından 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun kaldırılması yönünde tartışmaları başlattığını anımsatan Adıgüzel, bununla da, kamu emekçilerinin iş güvencesine yönelik bir yeni saldırıyla karşı karşıya geldiğini belirtti.

4688 sayılı yasada yapılmak istenen değişikliklerle KHK'lerle 657 sayılı yasada yapılan değişiklik tartışmaları ile iş güvencesi başta olmak üzere temel hak ve özgürlüklere göz diken hükümeti bir kez daha uyarma gereği duyduklarını belirten Adıgüzel yasa taslağının komisyon ve meclis genel kuruluna geliş aşamasında taleplerinin tekrar dile getireceklerini, bunun dikkate alınmadığı bir toplu sözleşme sürecinin başlatılmasına ise sessiz kalmayacaklarını ifade etti.

Ersoy Adıgüzel, kamu emekçilerinin grev haklarını kullanmak üzere tüm demokratik ve meşru araçlarla bu hayasızca akını durdurmak için mücadeleyi yükselteceklerini belirtti.

KESK üyeleri "İş Güvencesine Dokundurtmayacağız", "Sahte Sendika Yasasını Kabul Etmeyeceğiz" sloganlarıyla yasa taslağına tepkilerini dile getirerek eylemi sonlandırdı. □

SAVRANOĞLU DERİ İŞÇİLERİNDEN 111.GÜN YÜRÜYÜŞÜ

Deri-İş Sendikası üyeleri olan Savranoğlu Deri işçileri, eylemlerinin 111. günü olan 19 Kasım günü meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Menemen metro durağında toplanan işçiler saat 17.30'da meşaleleriyle yürüyüşe geçti, işçi aileleri de meşaleli yürüyüşe renk kattı. "Duydunuz Mu? Savranoğlu Deri İşçileri Sendikal Hakları İçin 111 Gündür Direniyor/ Deri-İş Sendikası İzmir Şubesi" pankartı açılırken, "Savranoğlu İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Susma Haykır Sendika Haktır", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Savranoğlu Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Sendika Hakkımız Engellenemez" sloganları atıldı. Bir işçi çocuğunun "Artık Babam Benimle İlgilenmiyor Gününü Çadırda Geçiriyor Çok Üzülüyoruz" dövizini, işçi çocuklarının psikolojisinin ne durumda olduğunun göstergesiydi.

Menemen metro durağında başlayan yürüyüş, Menemen Çarşısı içinden geçerek Savranoğlu Deri Fabrikası önündeki eylem

çadırında son buldu. Çadır önüne gelen işçilere ve destekçilere kısa bir konuşma yapan Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse, "İşçileri verdikleri bu onurlu mücadelede yalnız bırakmayacaklarını" söyledi. Daha sonra Deri-İş Sendikası Genel başkanı Musa Servi ve Deri-İş İzmir Şube Başkanı Makkum Alagöz gelinen süreci kısaca açıkladılar.

Yapılan açıklamalardan sonra Deri-İş İzmir Şube Başkanı Makkum Alagöz basın açıklamasını okuduktan sonra eylem sona erdi.

Savranoğlu Deri işçilerinin meşaleli yürüyüşüne Sendikal Güç Birliği bileşenleri, Gaziemir Ege Serbest Bölge girişinde 54

gündür eylemde olan Hugo Boss işçileri, çeşitli siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri ve Mücadele Birliği Platformu destek verdi.

Mücadele Birliği/İZMİR

Savranoğlu İşçilerine Ziyaret

Mücadele Birliği Platformu olarak 19 Kasım Cumartesi saat 11.00'de eylemlerinin 111. gününde olan Savranoğlu işçilerini ziyaret ettik.

Savranoğlu Fabrikası önündeki eylem çadırına "Savranoğlu İşçisi Yalnız Değildir", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarıyla geldik. Savranoğlu işçileri de "Yaşasın Sınıf Dayanışması" ve "Sendika Hakkımız Engellenemez" sloganıyla karşıladılar bizi. İşçilerle yeni demlenmiş çaylar eşliğinde sohbet ettik.

111 gündür eylemde olan işçiler, bize kısaca son yaşananları anlattılar ve hukuksal gelişmeleri beklediklerini vurguladılar.

Yaptığımız sohbetlerden sonra akşam meşaleli yürüyüşte görüşmek üzere yanlarından ayrıldık.

Mücadele Birliği/İzmir

Öğretmenler 24 Kasım'da Eylemdeydi

Eğitim-Sen'li öğretmenler, sorunlarının çözülmesi talebiyle 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde saat 14.00'da bir eylem düzenlediler. Taleplerini "Sorunlarımız Çözölsün, Taleplerimiz Karşılansın" yazılı pankartla ifade eden Eğitim-Sen'li öğretmenler, bugüne kadar hiçbir öğretmenler gününde, öğretmenlerin gerçek sorunlarının tartışılmadığını, yüz binlerce eğitim emekçisinin sosyal ve ekonomik sorunlarını çözme yönünde herhangi bir adım atılmadığını belirterek, öğretmenlerin ve bilim emekçilerinin yılda sadece bir gün hatırlanmayı hak etmediklerini söylediler.

Basın açıklamasını okuyan Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri adına açıklama yapan, Eğitim-Sen 8 Nolu Şube Başkanı Mustafa Turgut; 652 sayılı Karar Hükmünde Kararname (KHK) ile Milli Eğitim Bakanlığı'nın kurumsal yapısının ve personel sisteminin piyasa ile daha uyumlu hale getirildiğini belirtti.

Öğretmenlerin asli görevleri olan ders anlatma dışında Öğrenci Koçluğu, Eğitim

Harcamaları Anketi (TEFBİS), İlköğretim Kurumları Standardı Anketi (İKS), mahallelerde okuma yazma bilmeyenlerin tespiti çalışması gibi ek çalışmalar da yapmaya başladıklarını belirten Turgut, eğitim öğretim yılı başında gündeme getirilen ADEY, RİDEF, RİTA, Aile Öğretmenliği Projesiyle öğretmenlerin mesai saatleri dışında angarya ve esnek çalışmasını getiren adımların hızla atıldığını ve artan iş yükü nedeniyle öğretmenlerin görevlerini sağlıklı bir şekilde yerine getirmesinin zorlaştırıldığını ifade etti.

18-20 Kasım 2011 tarihlerinde yapılan "Ulusal Öğretmen Stratejisi Çalıştayı"nda a-

linan kararlarla 15 yıl görev yapan öğretmenlerin zorunlu rotasyona (yer değiştirme) tabi tutulduğunu da hatırlatan Turgut, öğretmenlerin idaresi dışında uygulanacak rotasyon uygulamasının sürgün anlamına geleceğini belirtti.

Eğitim-Sen üyelerine yönelik gözaltılar, soruşturma ve sürgünlerin artarak sürdüğünü belirten Turgut, Eğitim-Sen üyesi olan Prof. Dr. Büşra Ersanlı başta olmak üzere çok sayıda üye ve yöneticinin gözaltına alındığını ve tutuklandığını hatırlatarak, AKP hükümetinin kendisine muhalif olan kesimlere karşı başlatmış olduğu "cadı avı"nın bilim insanlarına ve öğretmenlere kadar uzandığını söyledi.

Mustafa Turgut; Eğitim-Sen üyelerinin taleplerini sıralayarak, 300 bini aşkın işsiz öğretmenin atamasının hala yapılmadığını hatırlattı ve "Çalışma koşulları nitelikli hizmet durumuna getirilmeli, öğretmenlerin maaş ve özlük hakları insan onuruna yaraşır düzeye yükseltilmeli, atamalarda ve terfilerdeki keyfiyet ortadan kaldırılmalıdır" dedi. □

G(Ö)REVDEYİZ

Sağlık Emekçileri 22 Kasım günü bir günlük uyarı grevi yaptılar. Sağlıkta dönüşüm politikalarıyla sağlık emekçilerinin tüm haklarını elinden aldığını, bundan sonra grev ve eylemlerini Türkiye'nin her tarafına yayacaklarını duyurdular.

İstanbul Üniversitesi (İÜ) Çapa ve Cerrahpaşa Tıp Fakültelerinde görevli öğretim üyeleri, uzman ve asistan hekimler, sağlık çalışanları ve tıp öğrencileri, tıp fakültelerinde ve sağlık bakanlığının "Sağlıkta Dönüşüm" adı altında değiştirilen sağlık sisteminde yaşanan sorunların düzeltilmesi için sağlık emekçileri beyaz önlükleri ile grev yaptı. Acil vakalar dışında hiçbir hizmetin vermediği eyleme, hasta ve hasta yakınları da destek verdi. Grev, Van depremi nedeniyle ertelenmişti.

İÜ Tıp Fakülteleri Öğretim Üyeleri Girişimi, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakülteleri öğrencileri, asistan ve uzman hekimleri, İstanbul Tabip Odası ve Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Aksaray Şubesi üyeleri tarafından "Tıp Fakültelerindeki ve Sağlıkta Yıkıma Karşı G(ö)revdeyiz" çağrısıyla gerçekleştirilen uyarı grevi, saat 08.30'dan itibaren Çapa ve Cerrahpaşa Tıp Fakültelerinde kurulan "G(ö)rev" çadırının önünde toplanılarak başladı. İstanbul Üniversitesi Kardiyoloji Enstitüsü'nde bölümü önünde toplanmaya başlayan sağlık emekçileri, hastanelerde bulunan ve yollardaki vatandaşlara "Hastalarımıza ve Hasta Yakınlarımıza Açık Mektup" başlıklı bildiri dağıtarak, halka eyleme destek vermeleri için çağrıda bulundular. Kardiyoloji bölümünden saat 09.00'da yürüyüşe başlayarak İstanbul Tıp Cerrahpaşa Tıp Fakültesi önüne yüründü ve diğer sağlık emekçileriyle buluştu. Cerrahpaşa Hastanesi'nde hasta ve hasta yakınlarının da eyleme katılarak destek verdiği görüldü.

İstanbul Diş Hekimleri Odası, İstanbul Eczacı Odası, Taşeron İşçileri Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği, KESK İstanbul Şubeler Platformu, Devrimci Sağlık İş Sendikası, Mücadele Birliği Platformu, Devrimci İşçi Komiteleri'nin de destek verdiği eylemde, sağlık emekçileri ve Tıp fakültesi öğrencileri saat 10.00'dan itibaren İstanbul Tıp ve Cerrahpaşa Tıp Fakültelerinden Fındıkzade'ye yürüdüler. Fındıkzade'de bulunan sağlık çalışanları, oradan İstanbul Tıp Fakültesi'ne alkışlar, müzikler eşliğinde yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında "Tıp Eğitimi ve Sağlıkta Yıkıma Karşı Dur Demek İçin G(ö)revdeyiz", "Hocalarımızı Geri İstiyoruz", "Sağlıklı Güvenli Çalışma Ortamı İstiyoruz", "Kamu Hastane Birlikleri Yasası ile Hastanelerin Satılıyor Haberiniz Var mı?", "Sağlık Bakanının Kölesi Değil, Öğretim Üyesiyiz", "Hasta Hekim İlişkisi Ticarileşmesin Diye Grevdeyiz", "Hastanemizin Kar Amaçlı İşletmeye Dönüştürülmesin Diye Grevdeyiz", "Sözleşmeli Misafir Değil, Öğretim Üyesiyiz" yazılı döviz ve pankartları açan sağlık emekçileri "Sağlıkta Performans Ölüm Demektir", "Parasız Eğitim, Parasız Sağlık", "Sağlık Haktır, Satılmaz" sloganları attılar.

Sağlık emekçileri Çapa Hastanesi içinde dolaşarak Temel Tıp Bilimleri Bölümü önünde toplandılar. Van depreminde yaşamını yitirenler için de saygı duruşunda bulunuldu.

Grup adına açıklama yapan Prof.Dr. Raşit Tükel, 2003 yılından bu yana uygulanmakta olan Sağlıkta Dönüşüm Politikalarının bir sonucu olan tıp eğitimi ve sağlıkta yıkım sürecinin, 2011 yılında artarak sürdüğünü belirterek "Bu düzenlemelerin sonuçları, tıp eğitimi ve sağlıkta yıkımın boyutunu göstermeye yeterlidir" dedi. Tıp fakültelerinde hastaların müşteri olarak görüldüğünü ve daha fazla hasta bakılarak döner sermaye gelirlerinin artırılması esasına dayanan performans sistemine geçildiğini anımsatan Tükel, "Üniversite hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devredilmesinin yasal koşulları oluşturuldu. Kamu Hastane Birlikleri oluşturularak, üniversite hastanelerinin de içinde olduğu tüm hastaneler kar amaçlı işletmelere dönüştürülüyor. Tıp fakülteleri işlevlerini yapamaz duruma geliyor, tıp öğrencilerinin ve asistan hekimlerin eğitim almaları engelleniyor" diye konuştu. Öğretim üyelerinin sözleşmeli çalışma sistemine geçmeye zorlandığını vurgulayan Tükel,

"Bu düzenlemelerin son halkası olarak 2 Kasım 2011'de Kanun Hükmünde Kararname ile Türk Tabipleri Birliği (TTB) Kanunu'nun birinci maddesinde geçen 'tabipliğin kamu ve kişi yararına uygulanıp geliştirilmesini sağlamak' ibaresi yürürlükten kaldırılmış, meslek örgütümüzün işlevi Sağlık Bakanlığı'na devredilmiştir. Performans sistemiyle hasta-hekim ilişkisini puan kaygısı içinde ticarileştiren tüm hastaneleri kar amaçlı işletmelere dönüştüren, sağlık çalışanlarını güvencesiz sözleşmeli çalışma sistemine geçirecek olan, öğretim üyelerinin hasta bakmaları ve uygulamalı eğitim yapmalarını, tıp öğrencilerin ve asistan hekimlerin eğitim almalarını engelleyen tüm düzenlemelerin iptal edilmesini talep ediyoruz. Meslek örgütlerinin işlevsiz bırakılmadığı 'tabipliğin kamu ve kişi yararına uygulanıp geliştirilmesinin sağlandığı bir ortamda çalışmak istiyoruz" dedi.

İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof.Dr. Taner Gören, AKP hükümetinin Sağlıkta Dönüşüm politikasının "sağlıkta yıkıma" yol açtığını anımsatarak, "Sağlıkta Dönüşüm programı, sağlığın ticarileştirilmesi ve sağlığın özel bir alan haline getirilerek, alınıp satılan bir mal haline dönüştürülmesine yol açacak olan sağlıkta yıkımı getirecek olan değişimin adıdır. Gerçek sağlık hizmetinin ve tıp hizmetinin verildiği bir sağlık sistemine dek mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

TTB İkinci Başkanı Prof. Dr. Özdemir Aktan da öğretim üyelerinin, iyi bir ortamda sağlık hizmeti, tıp eğitimi vermek, iyi bir ortamda hekimlik yapmak istediklerini ancak gelişmelerin bunları engellediğini söyledi. Aktan "Türkiye'nin bütün üniversitelerinde bugün aynı huzursuzluk yer almakta. İstanbul'dan başlayan bu dalga Türkiye'nin tüm kentlerine yayılacaktır. Eylemlerin daha fazlaları diğer illerde ve Türkiye genelinde de olacaktır. Hekimler bir ticarethanede paraya odaklı çalışmak istemiyorlar" değerlendirmesini yaptı.

SES Başkanı Dr. Çetin Erdolu da gece yarısı operasyonları ile karşı karşıya olduklarını, en son gece yarısı operasyonu ile Sağlık Bakanlığı'nın teşkilat yapısının değiştirildiğini anımsatarak "Sağlık Bakanlığı'nın yapısı denetleyici yapıya dönüştürüldü ama baskıcı yapısı daha totaliter yapıya getirildi, astığı astık, kestiği kestik bakanlık haline geldi. Bu teşkilat kanunu içinde Kamu Hastane Birlikleri yasası sıkıştırılarak hastanelerin grupları halinde toplanması, işletmeye dönüştürülmesi, çalışanların sözleşmeli kölelik dayatılması sürecini başlattılar. Mücadelemiz kazandığımız hakları geri alma mücadelesi olmalıdır" dedi.

Asistan hekimler adına konuşan Ahmet Gürbüz de mesleklerinin manevi erozyona uğradığını, belirsizliğin endişelerini arttırdığını belirterek, "Hekimlik onurumuza sahip çıkıyoruz" diye konuştu. Halayların çekildiği, türkülerin söylendiği grev, sanatçı İlkay Akkaya, Grup Yorum konseri ve farklı etkinliklerle bütün gün hastane önünde devam etti. □

EMEĞE SAYGI HAYAT KURTARIR

İstanbul Diş Hekimleri Odası, 20-27 Kasım tarihleri arasında bilimsel diş hekimliğinin 103. yılını kutluyor. Bugün her yıl "Toplum Ağız ve Diş Sağlığı Haftası" olarak anılsa da, diş hekimlerinin sağlık politikasını eleştirdiği eylem gününe dönüşmüştür.

21 Kasım günü Harbiye'de bulunan Yılmaz Manisalı Eğitim Merkezi'nde saat 11.00'de düzenlenen basın toplantısında Diş Hekimleri yönetim kurulundan Prof. Dr. Ender Kozanoğlu, Dişhekimisi Ayten Yıldırım ve Prof. Dr. Serdar Çintaş bu dönemde karşılaştıkları sorunları anlattılar. Prof. Dr. Serdar Çintaş, Hükümetin, "Karar Hükümünde Kararname" yasasıyla meslek odalarının ve halkın nitelikli sağlık alma hakkının ortadan kaldırılmak istendiğini vurguladı.

Çintaş; "Sağlıkta dönüşüm adıyla başlayan süreçte sistemi iyileştirecek ve halkı mutlu edecek bazı adımlar atılırken hekimler ve diş hekimlerine karşı alınan hasmane tutumu anlamak mümkün değildir. Öyle bir sağlık sistemi düşünün ki sadece 'sözde hasta memnuniyeti' üstüne kurulmuş olsun. Bugünkü sağlık sisteminden ne hekim, ne ezacı, ne diş hekimi, ne de diğer sağlık çalışanları mutludur" dedi.

İhtiyaç olup olmadığına bakılmaksızın her şehre bir fakülte, her mahalleye bir ADSM (Aile Doktoru Sağlık Merkezi) mantığından hareketle, son derece yetersiz eğitim kadrosu ile yeni Diş Hekimliği Fakülteleri açılarak eğitim kalitesinin sorgulanır hale geldiğini söyleyen Çintaş, "Açılan diş sağlığı merkezlerinde, ucuz malzeme kullanılıyor, ucuz teknisyenlik hizmeti alınarak kalitesiz işler üretilip hasta sağlığı hiçe sayılıyor. Her diş hekimi 30-40 hasta bakmaya zorlanıyor. Bu hem hastanın sağlığı ile hem de hekimin sağlığı ile oynamaktır" dedi.

Çintaş; meslek örgütlerinin hedefte olduğunu söyleyerek, "Sağlık Bakanının, iki yıl önce 'meslek birliklerinin kapatılması üç maddelik bir yasaya bakar' diyerek espri yaptığını düşündüğümüzde, bakanın sözünde ciddi olduğunu görüyoruz. Bunun son adımı 663 sayılı Sağlık Bakanlığı Kanun Hükümünde Kararnamesi olmuştur. KHK; Meclis'in; konu, süre ve amacı belirleyen bir yetki kanunuyla verdiği yetkiye

dayanarak, hükümetin çıkardığı, parlamentonun onayı ile de 'kanun gücünü kazanacak' olan kararnamedir" dedi.

Prof. Dr. Serdar Çintaş son olarak "Sağlıkta olduğu gibi sosyal ve siyasal olarak kötüye gidişte de erken teşhis önemlidir. Bu noktadaki her türlü gecikme telafisi mümkün olmayan zararlara yol açabilir. Her zamanki gibi tek çözüm olan demokrasi. Meslek birliklerinin sesine kulak vermek ve emeğe saygı hayat kurtarır" dedi. □

HEY TEKSTİL'DE EYLEM

HEY Tekstil Fabrikası'nda çalışan işçiler, 2007 yılından beri haklarını ve maaşlarını 3 ay gecikmeli alıyor. Yakın bir zaman içinde 250 işçinin işten çıkarıldığı fabrikanın borçlarından kaynaklı bir çok hacizi de bulunuyor. Tekstil Sendikalarında örgütlü olan işçiler, ilk önce işten çıkartılıyor.

16 Kasım günü HEY Tekstil Fabrikası önünde Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası'nda örgütlü olan 4 işçinin işten çıkartılıp maaş ve kıdem tazminatı hakkının ödenmemesi protesto edildi.

Fabrikanın önünde "HEY Tekstil, KEY Tekstil Olmasın Kaybeden İşçiler Olmasın" pankartı açan işçiler, "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!", "Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganları atıldılar.

Sendikanın Avukatı Sevgi Eren'nin açıklamasına göre; HEY Tekstil Fabrikası'nda çalışan işçilerin ücretlerinin 3 ay gecikmeli yatırıldığını, sendikalarına üye olan işçilerin ise 2 aylık ücretlerinin henüz ödenmediğini, fabrikada çoğu şeyin hacizli olduğunu ve kendilerinin de işçi ücretleri ödenmediği için de haciz işlemi başlattıklarını söyledi. Eren; "İçeride çalışan 700 işçi daha var; bu işçilerin çoğu sendikası; bu işçilerin örgütlenmelerini sağlamak için elimizden geleni yapıyoruz. Eğer öylece işten çıkartılırlarsa bu onlar için iyi olmayacak. Patron, işçilere haklarını vermemek için her türlü oyunu oynayabilir" dedi. □

DEMİRYOLCULAR DA EYLEMDE

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası üyeleri, 18 Kasım günü Haydarpaşa Tren Garı önünde "Ücret ve Ek Ödemelerde Adaletsizlik" olmasını protesto ederek, bir an önce mağduriyetlerinin giderilmesini istediler.

Haydarpaşa Garı giriş kapısı önünde bir araya gelen BTS işçileri sendikalarının pankartını açtılar. "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atarak protestolarını dile getirdiler.

BTS adına açıklama yapan Hasan Bektaş; yıllardan beri demiryolcular olarak kuruluşlarındaki ücret adaletsizliğini her fırsatta dile getirdiklerini, bu adaletsizliğin son bulması için de farklı eylem ve etkinliklerde bulduklarını söyledi.

Bektaş 2010 yılı Yüksek Planlama Kurulu (YPK) kararıyla iyice belirginleşen bu olumsuzluğun giderilmesi amacıyla sendikalarının ilgili kurum ve kişiler nezdinde birçok görüşmeler yaparak, sorunu ilgililere aktardığını, kurumda çalışma barışının bozulduğu da net bir şekilde vurguladıklarını ifade etti.

Bu haksızlık ve adaletsizliğin farkında olan TCDD Genel Müdürlüğü'nün de yaptığı girişimlerle özellikle faal personel ücret gruplarının yükseltilmesini talep ettiğini belirten Bektaş "Ancak buna karşın gerek ek ödemeler gerekse de ücret grupları ve ücretlerle ilgili 3 Kasım 2011 tarih ve 28104 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan YPK'nın 21 Kasım 2011 tarih ve 2011/T-20 sayılı kararı kuruluşumuzdaki ücret adaletsizliğini giderecek bir şekilde çıkmamıştır" dedi.

Açıklamada demiryolu işçilerine yapılan bu adaletsizliğin giderilmesi ve buna karşı eylemlerini sürdürecekleri de vurgulandı. □

“ BÊ AV JÎYAN NA BÊ ”

Dicle Üniversitesi'nde üç gündür su verilmemesi ve buna bağlı olarak binaların hijyen sorunu, öğrencileri ayağa kaldırdı. Dicle Üniversitesi Kampüsü içerisinde bulunan Ziya Gökalp Öğrenci Yurdu'nda öğrenciler 20 Kasım günü akşam saatlerinde yurt bahçesinde toplandı.

“Yönetim İstifa!” sloganları ile eyleme başlayan öğrenciler, yurt müdürüyle görüşmek istedi. Yurt Müdürünün görüşmeye memur göndermesi ve memurun suların bir iki saate kadar verileceğini ileri sürmesi, öğrencileri kararından döndüremedi. Basına haber veren öğrenciler, basın mensuplarının kapıdan içeri alınmadığını öğrenince “Basına Özgürlük!” sloganlarıyla kapıya yöneldi. Özel Güvenlik ve öğrenciler arasında gerginlik yaşandı ve basın mensupları içeri alındı.

İçeride açıklama yapan öğrenciler, tuvaletlerin kir içinde olduğunu, kokudan uyuyamadıklarını, bulaşıcı hastalık riski altında bulduklarını ifade etti.

“Bê av jîyan na bê!”, “Yönetim İstifa!”, “Yaşasın Öğrenci Dayanışması!” sloganlarının atıldığı eylem, öğrencilerin sular gelece kadar oturma eylemi yapma kararıyla devam etti.

Suların şebekeden kesik olduğunu ve deponun boş olduğunu ileri sürmüş olan yurt yönetimi, sonunda suları açtı. Gece yarısı temizlik görevlilerinin gelip tuvaletleri temizlemesi de, eylemin etkisini gözler önüne serdi.

Devrimci Öğrenci Birliği/AMED

YÖK PROTESTOSUNA SORUŞTURMA

2 Kasım günü, Çukurova Üniversitesinde yapılan YÖK protestosunun üstünden yirmi gün geçmeden, Adana Emniyet Müdürlüğü tarafından 24 öğrenciye soruşturma başlatıldı.

20 Kasım'dan itibaren gönderilen tebliğler, önce rektörlüğün elinden geçerek bölümlerimize ulaştırıldı. Tebliğlerde Cumhuriyet Savcılığının emri ile başlatılan bir soruşturmada söz ediliyor, ama kağıdın resmîyetine dair ne bir kaşe ne bir imza var. Ve neden soruşturma başlatıldığına dair hiçbir açıklama yok. Tamamen öğrencileri korkutmak ve yıldırım için açılan soruşturmalar dışında emniyet müdürlüğünün oluşturmak istediği yeni bir sistem göze çarpıyor.

Gönderilen tebliğlerle kişileri örgütlü hareket etmenin dışına çıkarıp, bireysel harekete geçirmeye çalışıyorlar. Bunun dışında emniyete ifade vermek zorunda bıraktıkları için devrimcilerin emniyete karşı olan duruşunu (ifade vermeme imza atmama gibi) kırmaya çalışıyorlar.

İfade vermeye giden öğrencilerin anlatımlarından, içeride tamamen gözaltı muamelesi yapıldığı anlaşılıyor. Fotoğraflar gösterilip “Bu sen değil misin?”, “Denizlerden Mazluma sürüyor bu kavga sloganını attın mı?” gibi soruların ötesinde, suçlu gibi parmak izi alıp fotoğraflarını çekmişler. Yani bizleri kendi ayağı-mızla gözaltına gitmeye çağırıyorlar.

Bizler DÖB'lü öğrenciler olarak bunların farkındayız. Ve bu uygulamalara bir karşı duruş olarak emniyet müdürlüğüne ifade vermeye gitmeyeceğiz

BASKILAR BİZLERİ YILDIRAMAYACAK!

**Çukurova Üniversitesi'nden
DÖB'lü Öğrenciler**

İzmir Ayışığı'nda “Karanlıkta Dans”

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nin umut işçilerinden işçilere, emekçilere, gençlere ve geleceğimiz olan çocuklara ve yürek işçilerine kucak dolusu selamlar...

Her hafta Cumartesi günü saat 15.00'da sanat merkezimizde gerçekleştirdiğimiz film gösterimlerinde bu hafta Karanlıkta Dans filminin gösterimini yaptık. Filmin özeti olan “görmek için göz gerekmez” cümlesini başa alıp kısaca filme değinmek istedik.

Yönetmenliğini Lars Von Trier'in yaptığı film 2000 yılında Cannes 2000 Film Festivali'nde “Altın Palmiye” ödülünü almış. Anne, Çekoslovakya'dan Amerika'ya oğlunun kalıtsal olarak sahip olduğu hastalığını tedavi edip ameliyat ettirmek için gelmiştir. Amerika'da bir polis memuru ve eşinin yaşadığı çiftliğin karavanında kalmaktadır. Çalıştığı çelik fabrikasından aldığı paraları biriktirip oğlunu ameliyat etmek için uğraşan filmin kahramanı Selma Jezkova ayrıca müzikallere katılıp sahne çalışmaktadır.

Dram özelliği taşıyan film, bizlere kendi yaşamı pahasına bile olsa hayatta önüne

hedef olarak koyulan şeylerin peşinden sonuna kadar gidilmesi gerektiğini göstermektedir. Selma, Çekli bir kadın ve komünistti. Kendisinin de giderek körleştiği ve filmin sonlarına doğru gözlerinin artık tamamen görmez olan Jezkova, “görmek için göz gerekmez” temasını bir kez daha yaşamıyla vurgulayarak gözleri gören, kulakları duyan insanların nasıl da sağır ve dilsiz kıldığını net bir şekilde göstermektedir.

Film gösterimimizin ardından gösterime katılanlarla filme dair ufak bir söyleşiden sonra etkinliğimizi halaylarla ve sıcak çayımızla sonlandırdık

AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ/İZMİR

YASTA DEĞİL İSYANDAYIZ

KESK'li Kadınlar, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü dolayısıyla, son süreçte gelişen kadınlara yönelik baskı, gözetim ve tutuklamaları, genel anlamda kadına karşı

uygulanan şiddeti protesto etmek üzere Taksim'de bir yürüyüş düzenledi.

23 Kasım akşamı saat 19.00'da Taksim Tramvay durağında "Tacize, Tecavüze Kadın Cinayetlerine, Güvencesizliğe, Sömürüye, Tutuklamalara Karşı Yürüyoruz -KESK'li Kadınlar" pankartı açan kadınlar, tutuklamaları ve kadına uygulanan şiddeti protesto eden dövizler ve KESK'li kadın tutsakların resimlerini taşıdılar.

KESK'li Kadınlar adına basın açıklamasını Tüm-Bel-Sen 4 Nolu Şube Başkanı Saadet Özsoy yaptı. Kadınlara yönelik geliştirilen baskı, gözetim ve tutuklamaların kadınların bir bütün olarak sosyal, ekonomik ve siyasal yaşamdan uzaklaşarak eve kapanmalarını isteyen zihniyetin bir sonucu olduğunu ifade etti.

"Şiddetin, baskının ve zulmün evrenselliğine paralel bir biçimde, kadınların verdiği eşitlik ve özgürlük mücadelesi evrenselidir" diyen Özsoy "Kadınlar olarak emeğimize, bedenimize, kimliğimize el konulmasını kabul etmeyeceğiz" dedi.

Özsoy, KESK'li kadınların yıllardır emek ve demokrasi mücadelesi ile kadınların özgürlük mücadelesinin ayrılmaz olduğunu bilinciyle hareket ettiklerini; kadına yönelik her türlü şiddet ve ayrımcılığa karşı mücadele verdiklerini belirterek, kadınlar olarak evde, sokakta, fabrikada barışın savunucusu olarak, sendikacı olarak, erkek şiddetine, devlet şiddetine ve sermayenin şiddetine karşı direndiklerini ve direnmeye devam edeceklerini söyledi.

KESK'li Kadınlar "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Sömürüye Son", "KESK'li Tutsaklar Onurumuzdur", "Yasta Değil, İsyandayız", "Jîn, Jîyan Azadî", "Kadınlar Barış İstiyor", "Erkek Vuruyor, Devlet Koruyor", "İnadına İsyan İnadına Özgürlük", "KESK'li Tutsaklar Serbest Bırakılsın" sloganları atarak alkış, ıslık ve zılgıtlarla Galatasaray Lisesi önüne kadar yürüdüler.

KAMPANA DERİ'DE KADIN DAYANIŞMASI

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü nedeniyle çeşitli çalışmalar eylem ve etkinlikler düzenleniyor.

Sendikal Güç Birliği Platformu Kadınları, 25 Kasım'ı İstanbul Tuzla'da bulunan Kampana Deri'de 250 gündür direnişte olan Kampana Deri işçilerini ziyaret etti.

Sendikal Güç Birliği Platformu'nda yer alan çeşitli sendikalara üye kadınlar, sabah saatlerinde Avrupa ve Anadolu Yakası'ndaki sendikalarda bir araya gelerek Kampana Deri kadın işçileriyle buluştu. Kampana Deri işçileri, destek ziyaretine gelen kadınları alkışlarla karşılayarak halaya davet ettiler. Bir süre hep birlikte halaylar çekilip türküler söylendi.

"Yaşasın Kadın Dayanışması", "Kampana İşçisi Yalnız Değildir", "Kampana Kadın İşçileri Yalnız Değildir", "Erkek Vuruyor, Devlet Koruyor", "Kadınlar Burada Türk-İş Nerede", "Kadına Karşı Şiddete Son" sloganları atılan eylemde, kadına yönelik şiddeti protesto eden dövizler taşındı. Sendikal Güç Birliği Platformu Kadınları adına Eylem Enül söz aldı. Dünyanın birçok yerinde kadınların evde, işyerinde, sokakta, kadına uygulanan şiddete karşı eylemler gerçekleştirildiğini belirten Enül, Türkiye'de kadına yönelik şiddetin ise gün geçtikçe artmakta olduğuna dikkat çekti. Hükümetin "Kadın ve Erkek Eşit Değildir", "Kadınlar Üç Çocuk Doğursun" söylemlerinin ardından kadına yönelik şiddetin arttığını belirtti.

Kadın istihdamının arttırılacağı sözlerinin verilmesine rağmen kadınların gün geçtikçe daha fazla esnek çalışmaya, işyerlerinde fiziksel, cinsel tacize, mobbing uygulamasına ve psikolojik şiddete maruz kaldığını ve kadınlara uygulanan cinsiyete özgü şiddet biçimlerinin üstünün örtüldüğünü belirten Enül, bu durumun çoğunlukla istatistiklerde yer almadığını vurguladı.

Kadına yönelik şiddetin, kadın işçiler içinde farklı boyutlarda gerçekleştiğini belirten Enül, kadın işçilerin örgütlü buldukları konfederasyonlar tarafından dikkate alınmadığını, toplu sözleşmelerde kadına yönelik şiddet ve cinsel tacize ilişkin bir maddenin hâlen bulunmadığını, tüzük ve programların ise tam anlamıyla içler acısı bir durumda olduğunu ifade etti.

Kampana Deri'de çalışan kadın işçilerin de en doğal hakları olan sendikaya üye olmaları nedeniyle işten atıldıklarına değinen Enül, 250 gündür direnişte olan Kampana kadın işçilerinin sesine ses olabilmek için 25 Kasım'da ziyaret etmeyi istediklerini belirtti. Sendikal Güç Birliği Platformu Kadınları'nın kadına yönelik şiddete karşı artık sessiz kalmayacaklarını söyleyen Enül, "İşyerinde patronun şiddetine, psikolojik şiddete ve cinsel tacize boyun eğmek istemediğimiz gibi evdeki, sokaktaki erkek şiddetine de isyan ediyoruz. Çünkü; biz bağırmasak, biz seslerimizi birleştirmesek şiddet son bulmaz" dedi.

Ardından Kampana Deri'nin direnişte olan kadın işçilerinden Dilek Göl söz alarak, yaklaşık 9 aydır direnişi sürdürdüklerini ve sendikalı oldukları için işten atıldıklarını belirterek bundan sonraki süreçte de eylemin en önünde olmaya devam edeceklerini söyledi. Çalışırken ve eylem süresinde kadın işçiler olarak karşılaştıkları zorluklara değinerek, patronlara karşı olduğu gibi kendi ailelerine ve çevrelerine karşı da mücadele vermek zorunda kaldıklarını, buna rağmen eylemlerini sürdürdüklerini söyledi.

Konuşmaların ardından Megaplast'ta çalışan sendikalı kadınlar, hazırladıkları kısa bir oyun sergilediler. Kampana işçileriyle bir süre sohbet eden kadınlar, desteklerinin süreceğini belirterek ayrıldılar. □

KADIN VE ŞİDDET PANELİ

25 Kasım 1960 Dominik'te 3 kızkardeş tecavüz edildikten sonra vahşice katledilmişti. Ertesi gün diktatörlüğün gazeteleri özgürlük mücadelesi içinde defalarca gözüne alınmış ve işkence-lerden geçmiş Mirabel kardeşler için "araba kazası sonucu ölmüşlerdir", diye yazmıştı. 1981'de Latin Amerika Kadınlar Kurultayı'nda 25 Kasım "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Ve Uluslararası Dayanışma Günü" olarak kabul edilmişti.

Biz Emekçi Kadınlar da 20 Kasım Pazar günü Sarıgazi Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nde saat 15.00'da Kadın ve Şiddet konulu bir panel gerçekleştirdik. Panelimize mahalleli kadınların ilgisi yoğundu. Hatta bazıları eşlerini ve çocuklarını da getirmişti. Panelimizi şirle açtık ve ardından kadına yönelik şiddetin hukuki boyutunu anlatmak üzere Avukat Sevinç Sarıkaya'yı, toplumsal boyutunu anlatmak üzere Rojda Şendur'u davet ettik.

Av.Sevinç Sarıkaya kadına yönelik şiddete çarpıcı örnekler verip şiddeti tanımlayarak başladı sunumuna. Ardından basında da öne çıkan N.Ç. davası, Ayşe Paşalı, Güldünya Tören gibi birçok örneği hukuki açıdan değerlendirdi. Kadın cinayetlerine verilen komik cezalar ve üstüne indirim gerekçelerini de örneklerle anlatan Avukat Sevinç Sarıkaya "Medeni Kanunumuz Cumhuriyetle yaşıt, yani nereden baksanız 80 yıllık değişmemiş bir kanundan söz ediyoruz" dedi. Kanunların son süreçte kısmen değiştiğine; cezaların eskiye oranla bir nebze arttığına, indirimlerin daha az uygulandığına değinen Av.Sevinç Sarıkaya, tüm bunların değişmesinde en önemli etkenin kadınların fiili mücadelesi olduğunu söyledi.

Ayrıca Av.Sevinç Sarıkaya kadınların; verilen cezalar ve çıkarılan yasalarla, şiddet ve cinayetlerden kurtulamayacağını aslolanın emekçi kadınların örgütlülüğünde, mücadelesinde olduğunu vurguladı.

Kadına yönelik şiddetin toplumsal boyutunu anlatan Rojda Şendur ise öncelikle 25 Kasım'ın doğuşunu anlatarak giriş yaptı. Sonra, daha doğduğumuz andan itibaren kadın ve erkek olarak nasıl "yetiştirildiğimiz" üzerinde durdu. Çeşitli sorularla kadın olarak nasıl ayrımcılığa maruz kaldığımızı gözler önüne serdi. Konuşmasını "benim şu cinayeti, bu şiddet olayını anlatmamı bekliyorsanız, yanlıyorsunuz. Ben size şiddeti, cinayetleri yani sonuçları değil, nedenleri anlatacağım" diye sürdürdü.

Soy-adı'dan yola çıkarak neden soy takibinin erkekler üzerinden yapıldığını binlerce yıl öncesine giderek anlattı. Familia kelimesinin eski Roma'da evcil köle anlamına geldiğini günümüzde ise family yani İngilizce aile anlamına geldiğini açarak aile, devlet ve özel mülkiyet arasındaki bağları ortaya koydu. "Şiddetin kaynağı da, cinayetlerin nedeni de kadını özel mülkiyet olarak gören zihniyettir ve bu ancak özel mülkiyeti ortadan kaldırdığımızda çözülebilecek bir sorundur" dedi. Cinayetlerin % 1400 artmasını ise, kadınların bu sistemin en küçük yapı taşı aileye başkaldırdığını ve isyan eden, hakkını arayan, ayrılma hakkını kullanmak isteyen, çalışmak sosyalleşmek isteyen, aşağılanma ve şiddet karşısında eskisi gibi suskun kalmayan "yeni kadın"lara dönüşmesi olduğunu belirtti. Değişen emekçi ka-

dınların, bu sistemin nasıl bir çıkışsızlık içinde olduğunu en iyi kadınların durumuna bakarak anlayabileceklerini ve yıkılmakta, çürümekte olanın sadece kapitalist sistem olma-

dığını, onun bir dişlisi olan ataerkil anlayışın da egemenliğini yitirdiğini ve yitirdikçe de daha da vahşileştiğini söyleyen Rojda Şendur, "kadınların kurtuluşu kendi ellerindedir" diyerek sunumunu bitirdi.

Panelin ardından mahalledeki emekçi kadınlar tarafından bin bir emekle hazırlanan "Kadın her yerde kadın" adlı oyunlar sergilendi. İlk oyunda işçi kadınların hem işte ezildiği (kadın bir patron tarafından) hem de evde ezildiği anlatılıyor; oyun bir anda donakalıyor ve "sonucu farklı olamaz mıydı?" denilip sonu tekrar oynanıyor değişen kadın ve erkek yaklaşımları sonucu mutlu bir çift oluyor. İkinci oyundaysa varoşlarda yaşayan, ama köy kültürünü hala taşıyan kadınlar anlatılıyor ve emekçi kadınların 8 Mart'a katılmaya karar vermesiyle oyun sona eriyor. İki oyun da çok alkış aldı. Tiyatroyla bir şeyleri anlatmanın ne kadar verimli olduğu görüldü.

Gelenlerin çok memnun kaldığı etkinliğin sonrasında ikramlar ve sıcak çaylar eşliğinde sohbetler sürdü.

Emekçi Kadınlar(EKA)/Sarıgazi

Ankara'da Kadın Ve Şiddet Paneli

Emekçi Kadınlar olarak Ankara'da da 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Ve Dayanışma Günü kapsamında "Kadın ve Şiddet" paneli düzenlendi.

Ankara BES 1 Nolu Şube'de 26 Kasım Cumartesi Günü Saat 14.30'da yapılan panelde, "Kadın ve Şiddet" konusunu hukuki yanılarıyla Av.Sevinç Sarıkaya, toplumsal yanılarıyla Rojda Şendur ve Emekçi Kadınlar'ın bakış açısıyla da Fatma Onay ele aldı. Panel, soru cevap bölümü ile gayet canlı geçti.

Gazi'de Film Gösterimi

Emekçi Kadınlar, Gazi Mahallesi'nde de Kadın Ve Şiddet üzerine bir film gösterimi yaptılar. 26 Kasım günü Ekin Sanat Derneği'nde yapılan film gösteriminde, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Ve Dayanışma Günü'nün doğuşuna sebep olan Mirabel Kardesler'in yaşamının anlatıldığı 2001 yapımı "Kelebekler Zamanında" adlı film izlendi.

Gazi Mahallesi emekçi kadınlarının oldukça ilgisini çeken filmin ardından, kadına yönelik devlet şiddeti üzerinde de tartışmalar sohbetler oldu.

İzmir'de Kadın Etkinliği

EKA, 25 Kasım için İzmir'de de bir etkinlik düzenledi. 26 Kasım günü İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nde Kadına yönelik şiddet üzerine yapılan söyleşi, şiir dramatizasyonu ve kadına yönelik şiddet gözler önüne seren "Gözlerimi de Al" adlı 2003 yapımı film gösterimiyle tamamlandı.

EMEKÇİ KADINLAR DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK

SAVAŞAN İŞÇİLER ASLA YENİLMEZ!

ZİNDANLARI YIKALIM TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

**Tarih: 18 Aralık 2011 Pazar
Saat: 14.00
Toplanma: Galatasaray Lisesi
Yürüyüş: Taksim Meydanı**

**19 ARALIK KATLİAMINI
UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ**